

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XX Fəsil

[1-ci Kitabın Sonuncu Fəsil: Dirilmə]

~Lazarus, Lord Mediçinin yaşılımtıl, parlayan kabusunu uçarkən izlədi

İynəyarpaqlı sahil xətti boyunca cənuba doğru və Müqəddəs Maksim liman kəndinə doğru irəliləyirdi. Sağ tərəfində çoxsaylı körfəzləri və yarımadalaları olan dəniz sahilinin tutqun və qeyri-bərabər kənarını görürdü ; sürətli uçuşunda sahil xətti təkrar-təkrar irəli-geri sıçrayan bir bulanıqlıq kimi görünə bilərdi. Hətta hərəkətdə olsa belə, sol tərəfində geniş okean və qırmızı üfük onun gözünə hərəkətsiz dəniz mənzərəsi kimi dəydi. Yenə də Lazarus şəfəqin o nazik qırmızı xəttində incə, demək olar ki, hiss olunmayan bir məzuniyyət hiss etdi . Onun şişən parıltısı və artan istisi , tələsik yüksələn və yer üzünü ölümcül gün işığı ilə yandıрмаğa çalışan coşğun və odlu bir əjdahanın xəbərçisi idi .

Zaman zərb alətlərinin səsi altında fırlanırdı və Eljonun döyünən ürəyinin tempi onun keçidini sadəcə zərrəciklərlə dəqiqliklə qeyd edirdi. Şərq buludlarının ən ucqar kənarları Cənnətin alt tərəfinə çəkilməmiş nəhəng qan ləkələrinin kollajına bənzəyə biləcək geniş qırmızı çalarlarla parıldayan Lazarus irəli uçurdu. Mediçinin sürətinə uyğun olaraq sürətini ikiqat artırdı; lakin Ruh irəli doğru irəliləyirdi

qəsdən və fasiləsiz tələsiklik. Dənizə doğru üfüqdən nazik xətlər yayılırdı, onlar xaricə və qaranlıq səmaya yayılaraq bir başlanğıcın bənzəri kimi görünürdü. Nəhəng, odlu hörümçək toru. Günəşin nəhəng axınları göyə doğru dalğalanırdı və sonda bu səmavi səhər təzahürü o qədər möhtəşəm idi ki, uzaqdan Lazarın silueti nəhəng vulkanın parıltısı fonunda güvə kölgəsinə bənzəyə bilərdi .

Lazarusun həyəcanı qorxuya çevrildi və o, "Mediççi, artıq vaxt yoxdur !" deyə qışqırdıqda panikaya çevrildi.

"Bir az daha, Lazarus!"

"Xeyr; Mən daxili yola getməliyəm!"

"Xeyr! Sadəcə oradadır", - deyə Mediççi qarşısına və uzun bir yarımada əmələ gətirən qayaların çıxıntısına işarə edərək qışqırdı. "Biz demək olar ki, onun üstünə çatırıq! Tez ol!"

Lazarus çənəsini sıxdı, çiyinlərini sıxdı, küləyə söykəndi və irəli atıldı yeni bir sürətlə. O, aşağı düşdü və Mediçinin dabanından möhkəm yapışaraq dənizin səthində süzüldü . Birlikdə qayalı burnun ətrafından keçib möhkəm əyildilər. Lazarus qayalıqlarda yaşayan quş sürüsünü səpələdikcə lələklər okeanın üzərində partladı. Onlar qorxmuş qanadlarını cırıb daşlı isthmusu örtüdü və dayaz, yaşıl dənizlərin körfəzinə üzmək üçün daha da dərinə doğru yönəldilər. Körfəz, mövcudluq baxımından təqdim oluna bilən kiçik, təsadüfi şəkildə səpələnmiş adalarla , sızdırım kimi çapıqlı və çılpaq qaya yığınları ilə dolu idi . Ümumilikdə, onlar körfəzdə sulu məzarın daha geniş yaşıllığından yüksələn okeanda yanmış boz məzar daşları kimi dayanırdılar.

"O, oradadır!" Mediççi, birlikdə göyə qaldırılmış, kəsici dişləri olan alt köpək dişləri sırasına bənzəyən iki yaxın adaya işarə etdi . Daşlı forması daha qaranlıq suların dar bir boşluğu ayırdı. Lazarus əkiz adalar arasındakı okean boşluğuna yaxınlaşdıqca, daim irəliləyən baxış nöqtəsindən inkişaf edən detallara çevrilən fərqli və yerindən tərpənmiş bir quruluş ləkəsi gördü .

"Nə düşünürsən?" Mediçi Lazarusun yanında yıxılarkən ucadan soruşdu. "O, uyğun sığınacaqdır və uzaqdan gizlədilib, elə deyilmi?" Qayaların kölgəsində Lazarus arxa tərəfdən batmış və burnundan yuxarıya doğru çıxan əyilmiş dişli gəminin qalıqlarını işarələdi; və Suda özünəməxsus bucağına baxanda, gəmi okean dalğaları tərəfindən tutulmasaydı, birbaşa şimal səmasına üzmək niyyətində olan kimi peyda ola bilərdi. Lazarus əyri vəziyyətdə olan gəminin qalıqlarını daha yaxşı yoxlamaq üçün sürətini azaldı.

Ləkələnmiş gövdə lövhələrində bir vaxtlar səviyyəli su xətti və onların altında bir yorğan var idi

Gəminin burnunun ən aşağı tərəflərindən ağardılmış barnaqlar çıxıb, yuxarı və sınıq gəmiyə sümüklü ağ saqqallı bir görünüş verirdi. Görünüşündə kiçik olsa da, gəminin tamamilə cansız bir gəmi qabığı olmadığını göstərən daha çox şey var idi . Lazarus , gəminin müxtəlif hissələrinə bərkidilmiş, yosunlarla örtülmüş göyertəsindən keçən böyük çətənə iplərini gördü . Daha sonra , yalnız qismən bərkidilmiş, bağlı olmayan ucları arxa tərəfinə sallanmış və daha qaranlıq suda sərbəst şəkildə sallanmış digərləri də var idi. Tutqun dalğaların ritmik dalğaları köhnəlmiş ipləri elə yellədir ki, onlar bir-birinə uyğun hərəkət edərək, qaldırılmış və rəqs edən ilanların sırasına bənzəyirdilər.

Ümumilikdə, gəmi xeyli böyük görünə bilirdi; lakin, uzun okean səyahətlərinə çıxma biləcək dənizə yararlı dizayna malik deyildi, əksinə daha çox...

əyalət sahil limanları arasındakı sakit sahil xətlərini qət etmək.

Buna baxmayaraq, olduqca köhnəlmiş vəziyyətdə olan gəminin yelkənləri və ya dirəkləri yox idi; və əsas göyertənin üzərində dördü bir göyertənin qalıqları çökmüşdü. Yosunlarla örtülmüş platformalarının və qırıq sürəhi divarlarının üzərində qurudulmuş balıq cəsədlərinin hissələri, ehtimal ki, əvvəlki qağayı yeməklərinin sübutu kimi ətrafa səpələnmişdi.

Lazarus gövdədəki yarıqları daha yaxşı yoxlamaq üçün gəminin ətrafında fırlanarkən Mediççi gəmiyə mindi və zahirən sağlam bir gəmidən məmnun qalaraq əsas göyertədə Mediççiyə qoşuldu. Yeni ağırlığı altında taxtalar xırıltılı səs çıxardı. Mediççi ağır-ağır və səssiz şəkildə gəminin dayanacağına doğru irəlilədi. "Burada", - deyə o, içəri girməzdən əvvəl səsləndi.

Lazarus onun ardınca yüngülcə addımladı, taxtalar onun hər addımı ilə inildəyirdi. "Mən"

"Vacib deyil," deyə hələ də qaçmaqdan tənəffüs halda mızıldandı. "Təhlükəsizdir?" Alnından tər töküb alnındakı düyünlədi.

"O, bir günlük qalmaq üçün kifayət qədər təhlükəsizdir", - Mediççi aşağıdan qışqırdı, səsi gəminin anbarından əks-səda verirdi. "Və onun qarnı gecə kimi qaranlıqdır - sənənin əzabına çox yaraşır, mən". "Toplayın." Göyertədən döyülmə və döyülmə səsləri eşidildi, sanki taxtaya dəyən barmaqların səsi kimi səslər eşidildi. Mediççinin boğuş səsi əlavə etdi: "Yıxılmış vəziyyəti nəzərə alınmaqla, onun gövdəsi möhkəmdir . Şübhələnirəm ki, bu adalar onu bir çox fırtınanın zərbələrindən xilas edib . Və o, bir az sərt danışır; amma... Lazar? Niyə yuxarıda qalırsan ?"

Ada kölgələrinin pərdəsində Lazarus gəminin qarnının qaranlıq dərinliklərinə enməzdən əvvəl çılpaq qaya formasıların sonuncu dəfə yuxarıya doğru görünməsini oğurladı. Bütün bu müddət ərzində, O, şikayətləndi: "Mən qanadsız üzən Kabus Medikçi deyiləm, ona görə də bəzən nəfəsimi dərməli oluram ."

Kabus qəhqəhə çəkdi. "Sən çox tələsik uçursan, Lazarus; Mən heç vaxt belə bir şeydən şübhələnməmişdim."

Lazarus çəkmələrini ağır-ağır gövdə döşəməsinə qoydu, çevrildi və qollarını çarpazladı.

Mediççinin tərəfinə boş-boş baxdı. "Günəşdən az qala öləcəkdim; başımla quş vurdum ; və az qala dənizə çırpılacaqdım. Bəs indi buna gülməliyik?"

Mediçi xoruldadı və eyni nəfəsdə Lazarusun saçlarından bir neçə qağayı lələyini çəkərkən gülüşünü saxladı . "Bağışla məni Lazarus. Sənin quşa çırpıldığını heç vaxt görməmişdim . Yaralanmısan?"

"Quşdan da yaxşıdır", Lazarus alnındakı çəhrayı şişi təkrar-təkrar yoxlayaraq cavab verdi. "Sənin bədbəxtliklərini yüngülləşdirmək istəmirəm, Lazarus." Mediçi Lazarusla yanaşı addımladı və alnına baxdı. "Bəlkə də, iki yüz ildən sonra sənin yeni yoldaşlığın mənim öz bədbəxtliyimə yeni bir işıq saldı. Qəribədir ki, indi elə görünür ki, ölümdən qorxmaq üçün yaxşı səbəbim var; və bununla özümü daha canlı hiss edirəm. Diqqət yetirin ki, mənim ölümüm yox, sənin ölümün. Axı, əgər sən həlak olsaydın, mən də yazıq Sofiyamla birlikdə həlak olardım." Mediçi boğazını təmizlədi, əllərini bir-birinə sıxdı və ona təntənəli and içdi; "Lazarus, sənə söz verirəm ki, səni heç vaxt bilərəkdən pis yola yönəltməyəcəyəm."

Lazarus zəifcə gülümsədi və başını tərpətdi; və Ruh Lazarusa qollarını açaraq yerini göstərdi. "Deməli, sən alnında sadəcə bir qabarıqlıqla dayanmısan, amma günəşdən tamamilə qorunmusan , elə deyilmi?"

Lazarus dərin bir şəkildə özünə gəldi - burnu nəm və duzlu havanı, yosunlardan, balıqlardan, çürümüş ağacdən və paltarındakı şirin tərdən gələn qoxuların qarışığını daddı . Xoşbəxtlikdən, balıqçının paltarından qalan sonuncu qoxusu yox olmuşdu. O, qaranlıq, okeanla soyuyan anbarda soyumuş qanadlarının ətində soyuq tər zərrəciklərini hiss etdi . Göz bəbəkləri qaranlıqda genişləndi və gəminin daxili xüsusiyyətləri formalaşdı. Mediççinin doğru dediyini görə bildi - gəminin boşluğu möhkəm görünürdü, qabırğaları və qabığı yaxşı möhürlənmişdi. Kabus güldü. Ayaqlarının qeyri-təbii bucağını hiss edə bildi; və döşəməni araşdıraraq ən uzaq taxtalarının anbarın arxa hissəsinin bütün enini əhatə edən durğun qara su hovuzunun altında yoxa çıxdığını gördü . Çevrilib anbarın döşəməsinin hündür və quru uzanan dar ön hissəsini yoxladı. Anbarın girişindən başının üstünə baxdı ki, çılpaq səmanı və açıq ulduzları görsün. Sonra Mediççiyə tərəf döndü və yuxarı işarə etdi.

"Təəssüf ki, günəş doğur; və ən yüksək parıltısında bu qaranlığı - və məni də onunla birlikdə yandıracaq ."

Lazarus Mediçi irəli gedib onu saxlayanda yuxarı çıxmaq üçün bir addım atdı. "Narahat olma ; icazə ver. Özün dincəl." Kabus gülümsədi və həkimin sirli, ritmik və fəlsəfi müdrikliyini ona pıçıldadı: "Hər bir bəla çarə yolu ilə sonda ölümünə səbəb olduğu kimi ; bədbəxtliklərimizə də pis yanaşmaq və beləliklə, rahatlıq və rahatlıq üçün yüksəlin.

"Bəs bu nə deməkdir?"

"Bu o deməkdir ki, bir neçə səpələnmiş ağac hətta ən parlaq günü belə ən qaranlıq gecəyə çevirə bilər." O, gülümsəyərək yuxarıdan yoxa çıxdı.

Başının üstündə Lazarus Medçininin tələsik yoxa çıxıb yenidən peyda olduğunu, ancaq gəminin dağılmış göyertəsinin yeni hissələri ilə geri qayıdıb onları dəliyin üzərinə qoyduğunu seyr etdi. Son taxta parçası göylərin bütün işarələrini aradan qaldıranda Medçi aşağıya qayıdıb Lazarın yanında dayandı və onun hərəkətlərinin qaranlıq tərəfini anladı. "Qatran kimi qara; istədiyin kimi. Nə düşünürsən?"

Lazarus yorğun halda gülümsədi. "Bir daha təşəkkür edirəm." O, üz döndərərək maili döşəməyə, dayaq yerinin ön tərəfinə və hündür və quru uzanan taxtalara qalxdı.

Qayığın burnuna yaxın diz çökdü və qarnı aşağı əyildikdən sonra tənbelliklə qanadlarını yenidən düzəltdi. Sonrakı qaranlıqda, səssiz-səmirsiz dalğaların və cırıltılı gövdə onu az qala yuxuya aparacaqdı ki, qəfil nəfəs alıb yerindən tərpendi. "Mediççi?"

"Bəli, Lazarus?"

"Heç yorulursan?"

"Bir şəkildə," Mediççi cavab verdi, "amma düşündüyünüzdən fərqli."

"Necə yəni?"

Ruh, ehtimal ki, düşüncə içində dayandı. "Bəlkə də bunu nümunə ilə ifadə etmək daha yaxşıdır... Bunu belə təqdim edəcəyəm — həyatınızda dərin bir itki ilə üzləşdiyiniz və bununla yanaşı, yaşamaq istəyinizi tamamilə itirdiyiniz bir kədər yaşadığınız bir anı xatırlaya bilərsinizmi?"

"Mən edə bilərəm."

"Əla," Mediççi dedi. "İndi isə, əgər istəsən, kədəri elə bir andan ayırmağa çalış ki, iradəsizlik qalan tək şey olsun. Və bu tənhalıqla, ruhun yorulduqda necə hiss etdiyini də bilə bilərsiniz."

"Mediççi?"

"Bəli?"

"Əbədi uça bilərsinizmi - heç vaxt yorulma?"

"Heç vaxt cəhd etməmişəm. Və o uçan mələk keçisi kimi, yeyə biləcəyi hər şeyi axtardığım üçün risk etməyəcəyəm."

"Əzazel?"

"Eyni. Əgər həm Əzazel, həm də Əzrayıl dünyanı gəzib dolaşarkən, mənim kimi azmış ruhları axtararkən əbədi uçmaq üçün vasitələrə sahib olsalar, mən bu qədər sarsılmazdım."

"Yuxarı və aşağı?"

Ruh qəhqəhə çəkdi. "İllərdir mələklərin həyat tərzindən bir az öyrənmişəm."

ölü. Axı, mən onların arasında gəzib-dolaşarkən, dünyada ora- bura gəzərkən belə, onlar hələ məni tələyə salmayıblar . Ətrafda yüzlərlə Mələk görmüşəm, hamısı Ruh və Kölgələr kimi - biz sadəcə ikisi haqqında danışıyıq, çünki onlar gəzən ruhların axtaranlarıdır.

"Beləliklə, bu mələklər hələ dünyanı tərk etməmiş ruhları axtarırlar. Mən başa düşürəm", - deyə Lazarus bildirib. Ruh başını tərpətdi. "Yalnız Əzrayıldan topladığım kimi ikisi — Əzrayıl və Əzazil ruh axtarır." Bəlkə də mən onların təsvirində daha təmkinli ola bilərəm." Çənəsini sıgalladı və sonra davam edərkən yuxarıya doğru işarə edən barmağını yellədi. "Bu ikisi, zibil və dağıntıları toplayan, beləliklə, Böyük Evi səliqəli və təmiz saxlayan Böyük Yaradılış Malikanəsinin ilahi xidmətçiləridir ." Mediçi çiyinlərini çəkdi. "Onlar məni tapmaq ümidi ilə ora-bura gedirlər , amma mən orada deyiləm, çünki məni necə və harada tələyə salmaq istədiklərini bilirəm. Sofiyamın məzarı Əzrayılın dabanında ilan kimi pusquda durduğu elə bir yerdir . Buna baxmayaraq, o, həmişə məni tutduğu kimi qaçmağa icazə verir. Bu, oynadığımız mövsümü oyun kimidir — mən onunla getmək niyyətimi iddia edirəm; o isə yenidən qaçmağa icazə verir . Və həqiqətən də, Lazarus, mən tez-tez düşünürdüm ki, yer üzündə gəzən ən yaşlı ruh mən ola bilərəmmi ?" Mediçi taxtaya vurdu. "Xahiş edirəm deyin, müdrik və qanadlı cənabım." İki əsrdən sonra Tanrının məni yer üzündən silib atmamasının səbəbini bilirsinizmi ?

Əminəm ki, O, məni asanlıqla görür, yerdə fırlanan bir az zibil və ya dolaşmaq saçları seyr edən hər kəs qədər. Sən nə düşünürsən? Niyə belə?"

Lazarus bir dəfə xoruldadı və sonra aramsız xoruldamağa başladı.

~*~

Günəş yüksəklərə qalxdı, ancaq iki adanın üzərindən sallandı, quruya çıxmış Xəyal gəmisini günorta şüaları ilə çimdirdi və ötən gecənin yeni yetişmiş yosunlarını qızartdı. Qağayıların cəh-cəh vurduğu göyertənin üstünə toplaşdılar və orada qəlsəmələrlə nəfəs alan balıqların ətini doğradılar. Beləliklə, başqa bir gün tutulan Balıqlar Bürcünün Gözləri yanan səmada qurudu. Lakin günəş heç vaxt gəminin qarnını deşmədi - Lazar sərin və kölgəli bətnində dərin yuxuya getdi. Qərbə doğru uzanan adanın kölgəsi gəminin üzərinə sürünərkən günorta vaxtı günortaya yaxınlaşırdı. Alaqaranlıq gəldi; küləklər kəsilib qabarma-çəkilmələr dəyişəndə qağayılar yenidən gəmini tərk edərək materikə getdilər, axşamı isə başqa bir günə qovmaq üçün tərk etdilər. təzə qurudulmuş və gözləri geniş açılmış balıq.

Şərq dənizindən böyük narıncı bir ay doğdu və sərin işığı okeanın üzərinə saçdı. Və səhər çağının ilk parıltısına oyanan xoruz kimi, Lazar oyandı. bozumtul gecənin son çalarları.

"Sən çox yatmışan." Mediçinin səsi kabinetdən yayıldı.

Lazar aqlını toplamağa çalışdı. Dik əyildi, inildədi, gözlərini ovuşdurdu və

yanağının döşəmə taxtalarının izləri olan yan tərəfini oxşadı. Sonra gövdənin arxa tərəfində Mediçini gördü, hər iki əli və qatlanmış barmaqları jiletinin əks tikişlərini tutmuşdu. O, ləyaqətlə görünən bir ifadə ilə, lakin dizləri qədər suda dayandı.

"Axşamınız xeyir." Mediççi salam verdi və heç vaxt dalğalanmayan sudan ona tərəf addımladı. "Yaxşı istirahət etdin?"

"Mənəm."

"Hə, birimizin istirahət etdiyini eşitməyimə çox sevindim", Mediççi şikayətləndi. "Xoruldamağım ilə bütün gecəni mənə yatmağa icazə vermirsən".

"Bağışla, Mediççi. Bəlkə də mən..."

Mediççi, xüsusən də yatmış ruh təsəvvürünə güldü.

Lazarus qəsdən ayağa qalxdı. Bıçaq kimi gözləri ilə Mediççiyə baxdı. "İndi gülməliyəm?"

Solğun Mediççi sevincli ifadəsini itirərək dayandı; Lazarus isə qorxmuş bir ruh görüb qəhqəhə çəkdi.

"Sən, həqiqətən də, məni tutdun", Mediççi Lazarusa işarə barmağını yelləyərək və addımlarına davam edərək etiraf etdi.

Lazarus məmnuniyyətlə gülümsədi. "Sizə də xoş gecə arzulayıram." Qısaca baş əydi.

Mediççi Lazarusun qarşısında dayandı və təzim etdi: "Xoş gəlmisiniz, Edenin Cəvahirinə minin."

"Kimin cəvahiri?"

"Eden," Mediççi tez bir zamanda cavab verdi. O, Lazarusun çiyininin üstündən, gəminin burnuna işarə etdi. "Bu, gəminin adıdır. Sən yatarkən mən daha ətraflı yoxlamaq üçün ətrafa baxdım; və onun mövcud vəziyyəti onun keçmişi haqqında çox şey deyir."

"Necə yəni?"

Mediççi əllərini arxasına qoydu, dabanlarının üstünə söykəndi və gülümsədi. "Sənə deyəcəyəm, əziz Lazarım." O, düşüncəli baxışlarını yerə dikdi və tapıntılarını bölüşərək sıx bir dairə çəkdi. "Mənə elə gəlir ki, o, suda ağır oturub, parça və paltar hissələrini daşıyıb quruya çırpılıb. Onun cırıq yükünün çox hissəsi indi aşağıdakı qayalı dəniz dibindədir, bəlkə də heyəti tərəfindən onun yükünü yüngülləşdirmək üçün hər cəhdində atılıb. Həmçinin, görünür, onlar onu qayalardan çıxarmaq ümidi ilə ikinci bir gəmi ilə geri çəkməyə çalışıblar." Mediççi heç bir zərbə almadan gözlərini çevirdi. "Aydındır ki, hələ də möhkəm oturduğu üçün bu, heç bir ha Mən onun çoxsaylı bağlı iplərindən bu qədər say topladım, ən böyüyü hələ də göyərtəsinin üstündə dəqiq düzülüb, qırıq ucları isə qayığın arxa tərəfinə bərabər şəkildə sallanmışdı. Əlbəttə ki, Allahın Əlindən başqa, yalnız daha böyük bir gəmi daha kiçik bir gəmini çəkə bilər. Mediççi dayandı və Lazarusa düz baxaraq başını tərpətdi. "Şübhələmirəm ki, o, cəsarətli və

Səbirsiz kapitan dayaz dənizlərdə, qürurlu külək və dolu yelkənlə irəliləyərək, bu əks adalar arasında bir istiqamət götürdü. Bəlkə də, nə qədər cazibədar olsa da, nə qədər baha başa gəlsə də, onlardan uzaq durmaq yaxşı iş görmüşdü. Sonra çiyinlərini çəkdi. "Buna baxmayaraq, o, burada uzanıb, ölümünü gözləyir — keçmişdə bir gəminin cəvahiri — hamı tərəfindən atılıb unudulmuşdu. amma quşlar və balıqlar. Və biz, çox güman ki, o, yoluna davam etməzdən əvvəl onun son sənişinləriyik onun batmış yükü.

"Sən detallara diqqətlə baxırsan", Lazarus cavab verdi. "İmkan olanda mən də eyni şeyi etməyə çalışıram".

"Yaxşı, bu, yalnız müşahidə ilədir. Düşünürəm ki, mən də bütün bunlardan səhvən şübhələnə bilərəm." — Düşünürəm, — Lazarus gülümsəyərək təklif etdi. — Deyəsən, ən kiçik əlamətlərdən ən böyük həqiqəti çıxarırsan .

Mediçi qaşlarını qaldırdı. "Xoş sözlər, xoş qarşılandı; amma həqiqəti yalnız Allahın lütfü ilə bilə bilərəm." O, başını yuxarı qaldırdı.

"İndi dünyanı gecə yuxusundan oyatmaq üçün yuxarı qalxaqmı?"

"Həqiqətən də," Lazarus cavab verdi. O, dönüb şaquli korpusa qalxdı, çoxqatlı aydın və işıqlı bir səmanı göstərmək üçün lövhələri kənara qoydu. Ehtiyatla ortaya çıxan bir qofer kimi, Lazarus ay işığında göyertəyə baxmaq üçün baxışlarını yalnız gözləri səviyyəsində qaldırdı. O möhkəm göyertədən aydın şəkildə yüksələn Ruhun tələsik yüksələn simasını kəşf etdi .

"Yaxşı, gəl; bu gecə sənindir" , Mediçi Lazarusu özü ilə çıxmağa işarə edərək israr etdi .

Lazarus, dayaqdan çıxmazdan əvvəl Kabusa baxıb qımışdı. Yosunlarla örtülmüş göyertənin üzərindən ehtiyatla addımladı, qurudulmuş balıq hissələrinin, bir-birindən ayrılmış və parçalanmış ağacın və ora-bura toxunan dolaşmaq ip torunun dağınıqlığını araşdırdı; və yuxarı və yuxarı gəminin bütün səthinə yayılır.

Mediçi sakitcə onun ardınca getdi, diqqəti göylərə yönəlmişdi.

Lazarus ehtiyatla gəminin yuxarı qalxmış ön hissəsinə doğru getdi. Paltarları materikdən dənizə əsən isti və davamlı bir mehlə yellənirdi. O, burnun yaxınlığında dayandı və qadının çılpaq arxasının qismən oyulmuş, bel hissəsindən qopmuş kilini araşdırdı. "Cəvahir," Lazarus göyertədə qadının yuxarı bədəninə qalıqlarını axtararaq mızıldandı, ancaq parçalanmış ağac və səpələnmiş ip tapdı. Dənizə tərəf döndü, küləkdən sovrulan saçlarını üzündəki daradı və başının üstünə tutdu. Ön göyertədəki yeni baxış nöqtəsindən və dənizə baxan adanın aşağı şimal tərəfinə baxaraq, ayın şəfəqli və işıqlı üzünü gördü. Narıncı kürəni qırmızımtıl və dumanlı bir halə əhatə etdi və səmavi cisimə qorxunc və kabusa bənzər bir görünüş verdi. Lazarus hərəkətsiz dayandı.

qarşısındakı geniş və sıldırım uçurumla barışarkən bir heykələ çevrildi. Nəhayət, soruşdu : "Okean nə qədər dərinidir?"

Cavab eşitməyən Eljo dönəndə Ruhun zahiri məsələlərə diqqət yetirdiyini gördü . Mediççi arxasını Lazarusa çevirib, qolunu cənub-şərq səmasına qaldırdı. V-formalı iki dik barmağın arasına baxdı.

O, ulduzlara qarşı sabit bir baxış xətti ilə onu dizinə düzdü. Sonra barmaqlarını birləşdirdi , yanlara çevirdi və iki işarəni gətirmək üçün qolunu aşağı saldı. Barmaqları üfüqlə eyni səviyyədə idi. Və tək bir hərəkət axınında uzaq Korsika adasının dəqiq istiqamət dərəcəsinə ayırd etdi. "Qarğa necə uçursa, biz də elə uçuruq", - deyə əllərini belinə qoyaraq və qarğa dənizinə baxaraq ucadan düşündü .

"Medikçi?"

Ruh, gözlənilmədən fəvqəladə və mücərrəd ekstrapolyasiya dünyasından qopmuş, qəfildən şoka düşmüş bir sənət ustası kimi fırlandı. "Ah, hm... bəli, Lazarus?"

"Okeanın əsl dərinliyini bilirsinizmi?"

"İnanıram," Mediççi cavab verdi. "Və bu, həqiqətən də asılıdır, Lazarus. Bəzi hissələri sənin çəkmələrinin hündürlüyündən dərin deyil. Sonra, buludların hündürlüyündən az dayaz olmayan digər hissələri də var." O, Lazarusdan bir az ara verdi və izah etdi.

"Okeanın səthinə ən yüksək dağları və ən dərin vadiləri olan quru səthinə çox bənzədə bilərsiniz . Üstəlik, dünya suyu dalğalarla axır , yer kürəsinin efiri küləklərdə əsdiyi kimi."

Lazar başını tərpətdi və okeanı seyr etdi, dərinliklərini təzə bir işıqda topladı. Göylərə baxdı və təsdiq axtardı. "Buludlar nə qədər yüksəkdirsə, elə də dərinidir, deyirsən?" "Həqiqətən də, hətta daha dərinə; bilirəm ki, ən ucqar nöqtələrində."

"Bunu haradan bilirsən?"

Mediççi ah çəkdi, qollarını çarpazladı və dabanlarının üstündə yelləndi. "Bilirəm, çünki dünya mənə belə deyirdi. Bədənsiz illərimdə yer üzünün çox hissəsini görmüşəm. Onun hər yerindən keçdim, həm yüksək, həm də alçaq gedib-gəldim. Ən yüksək buludlardan və ən hündür dağlardan tutmuş ən alçaq okeanlara və yerin altındakı ən dərin sulara qədər Cəhənnəmin yerini axtardım. Həqiqətən də, okeanlar geniş, müxtəlif və dərinidir - kifayət qədər... özlərinə məxsus qaranlıq və tutqun dünyalar kimi görünürlər.

Lazarus göyertənin yan tərəfinə baxdıqdan sonra Mediççiyə tərəf döndü:

"Səthində o qədər də dərin görünür."

"Düzdür," Mediççi cavab verdi, hər iki əli ilə jiletinin tikişlərini tutaraq

qürurlu dövlət xadiminin mövqeyi. "Səthində əksər şeylər sadə, təhlükəli olmayan və bəlkə də dinc görünür. Lakin, hətta bir dəfə çevrilmiş adi bir daş belə, çox vaxt onun altında bir çox sirli cəhətləri və gizli işləri aşkar edir - əsasən cəlbedici deyil." O, gəminin göyertəsini diqqətlə və hərtərəfli yoxlamağı təklif etdi, sanki kənardan gələnləri və ya ətrafdakıları izləmək üçün. Sonra o, gülümsədi və pıçıldadı: "Keçmişdə kimyagər kimi bir kimyagər olduğum günlərdə, bir tərzdə desək, bir çox çevrilməmiş daşları çevirmişdim ; dünyanın bir çox ecazkar naməlumlarını aşkar etməyə çalışmışam. Və bütün bunlar, Kilsə heç bir şey etməsə də - işimin kənar gözlərdən gizli qaldığını göstərir." O, quruca güldü.

"Niyə işini gizlətdin?" Lazarus soruşdu.

Melodramatik bir məyusluq nümayişində Mediççi hırıldadı və artıq cansız olan əlindəki əşyanı yerə atdı. qollarını onun yanında tutmuşdu. "Bu, kənd adamlarının yoludur - xüsusən də gecənin ən kiçik kölgələrində belə təsirlənən və ya öz kölgələrini gizlicə ruhlarını oğurlamaq üçün izləyən Cinlər və İblislər kimi görünənlər. Mən bir vaxtlar Kilsədən ilhamlanan ictimai ehtiraslarla dolu bir şəhərdə yaşayırdım. Günün bir kimyagəri olaraq, Qədimlərin İksirini və Ölüm əzabının müalicəsini axtararkən, təhsilimin ən kiçik detalları belə son dərəcə gizli qalması tələb edirdi."

"Amma dərdi sağaltmaq yaxşıdır; bəs niyə gizlilik?"

"Niyə?" Mediççi inanmazlıqla gülərək soruşdu. "Yoxsa bir şəhərdə şübhələr oyadar, icma qorxusu oyadar və özümü Kilsə şurasının qarşısında durub bidət və cadugərlik ittihamlarından özümü müdafiə etdiyimi görürəm. Bundan sonra məni bazar meydanına aparacaq, qatranla vəftiz edəcək, yandıracaq və şəhərin parlaq və taclı Kilsə məşəlinin nümunəvi nümunəsi kimi xidmət edəcəkdilər." Lazarus gözlərini qrafik təsvirlərə zillədi, ağılında fırlandı.

Mediççi boğazını təmizlədi. "Lazarus, sənə bundan xəbər olub-olmadığını bilmirəm; amma Kilsə əslində insanları Kilsənin düzgün təyin olunmuş nəzarətçisi olmadan kimyagərlik, fiziognomiya və ya oxşar intizam tətbiq etməkdən daha kiçik cinayətlərə görə diri-diri yandırır."

"Bu cür yanmalardan bəhs etdiyimi xatırlayıram", - deyə Lazarus katakomba məhbusunun ehtimal olunan taleyi barədə düşünərək etiraf etdi. "Sümüklərinə qədər yandırılmaq".

"Hətta külə və toz-torpaq qədər də," Mediççi bir az ikrahla təsdiqlədi. "Onlar tabe olan axmağı papa hakimiyyəti altında saxlamaq üçün yandırılır." Başını yellədi. "Xaricə son səyahətimə çıxmadan bir il əvvəl şəhər meydanı hər yeni ayla — şuranın ittiham olunanlarının yanan cəsədləri ilə parıldayırdı. Ritual yandırmalar o qədər müntəzəm olaraq təşkil olunurdu ki, şəhər sakinləri öz yerlərində gizlənməyə başladılar.

evlərə gedib gizlicə Kilsəni qınayırdım. Mən onlarla razılaşdım və əksəriyyət qədər ehtiraslı olmasam da , qonaqlarıma kütləvi edamlara qarşı qəzəblərini açıq şəkildə ifadə etməyə icazə verdim. "Ən nüfuzlu şəhər sakinlərini belə qəzəbləndirən xüsusi bir hadisə baş verənə qədər . Mən dəhşətli dərəcədə qəzəbli idim və Sofiyam göz yaşlarına boğulurdu - təqsirləndirilən oğlanı tanıyan bir çoxumuz kimi . Oğlan Kilsə şurasının əlindən çox əziyyət çəkdi ."

"Oğlan nə etdi?" Lazar soruşdu.

"Bildiyimiz əhəmiyyətli bir şey yox idi", Mediççi müdafiəçi kimi cavab verdi. "Deməliyəm ki, oğlan həmyaşıdlarından bir az fərqli davranırdı; və bəlkə də görünüşü də eyni dərəcədə qəribə idi. O, olduqca aktiv və narahat idi; fikri dolaşırdı və tez-tez o qədər geniş və o qədər tələsik danışdı ki, sözlərini tamamlaya bilmədən ilkin niyyətləri çox vaxt ondan yayınırdı. Lakin mən həqiqətən inanırdım ki, onda on bir yaşında olan əksər nadinc oğlanlardan daha çox xilasedici xüsusiyyətlər var. Onun adı Stefan idi və; Sofiya vasitəsilə mən həm ona, həm də eyni dərəcədə cəlbedici anası Maqdalənaya çox aşıq oldum." Mediççi gəminin kənarına tərəf addımladı və əllərini ciblərinə soxdu. Sahil adasının çılpaq qayalarını araşdırırdı.

Mediçi, arxasını Lazara çevirərək sözüünə davam etdi: "Stefanın valideynləri yaxşı, Allahdan qorxan və itaətkar insanlar idilər. Onlar bir sıra nəsilərini itirməzdən əvvəl yüksək zadəgan idilər." "Əhəmiyyətli investisiyalar və daha - necə deyim - bəlkə də daha ehtiyatlı bir həyat tərzinə düşmək ." Mediçi çiyinlərini çəkdi. "Diqqət yetirin, onlar sadəcə yoxsullara çevrilməmişdilər ; baxmayaraq ki, keçmiş nəcib tanışlarının çoxu getdikcə və daha rahat şəkildə əlçatmaz hala gəldi. Buna baxmayaraq, qapılarımız onlara açıq qaldı, çünki Sofiya və Maqdalena illər keçdikcə bacı kimi oldular. Varlı, kasıb və ya başqa; hətta Tanrı və İblis bir yerdə işləyərək, cütlüyü düymə ilə sapı arasında ola biləcəkdən daha çox yer ayıra bilməzdilər . Bundan əlavə, Sofiya tez-tez dəbdəbəli xərclər üçün şəhər mağazalarına çantamı aparanda Maqdalena üçün sərvət nə idi ? Sofiya onu məmnun etməyə can atırdı; amma mən çantamın ona əhəmiyyət vermədim. Axı mənim intizamım ən çox tələb edirdi

Günlərimin birində Sofiyaya kifayət qədər boş vaxt ayırırdım. İşimə mənfi təsir göstərməsə də , Maqdalena və Stefan Sofiyaya mənim ona xərcləməyə imkanım çatmayan zəngin bir diqqət göstərdilər . Beləliklə, bu, hər şeyə xidmət etdi.

Ruh dönüb Lazarusa yaxınlaşdı. "Hər halda, Stefanın anasının bir çox xüsusiyyətləri var idi, uzaq Norland ləhcəsindən başqa. Saçları indiyə qədər gördüyüm ən açıq çalarlı idi - demək olar ki, ağ idi. Dərisi isə daha solğun idi...

Hətta Sofiyanın açıq dərisi belə, mavi gözlərinin dərin parıltısı alovun qarşısında qoyulmuş göy kristallar kimi qorxunc bir şüa yayırdı. “Bu, səninki ilə eyni qərribə baxışlara bənzəyirdi, Lazarus. Buna baxmayaraq, onda yalnız səthi görünüşdən daha çox şey var idi .”

“Stefan gənc yaşlarında olduqca ağıllı və hiyləgər idi. Buna baxmayaraq, ən dərin mənada — bəlkə də, hətta ruhuna belə — hiss edirdim ki, onun varlığının özü dəhşətli bir lənətə səbəb olur və eyni mənada ilahi bir mənə. Həqiqətən də, mən onun hərəkətlərini yalnız bir anlıq görə bildim və tamamilə əsəbiləşdim və heyrtləndim; oğlan narahat və qeyri-adi bir istiqamət hissi nümayiş etdirdi , xüsusən də insanların öz tarazlığını itirə biləcəyi anlarda . Hətta onun danılmaz qabiliyyətinə baxmayaraq - bunu, şübhəsiz ki , ağıl və düşüncənin sərt və intizamlı bir tətbiqçisi olduğumla təsdiqləyə bilərəm - onun davamlı nümayişi məni daim narahat edirdi. Stefan öz qərribə istedadını nümayiş etdirdiyi dəfələrlə eyni hissləri keçirirdim: özümü bərabər bölünmüş və digəri ilə barışmaz ziddiyyətlərdə qalan iki əks hissəm arasında parçalanmış hiss edirdim. Lakin bu parçalanma hissi heç vaxt davam etmədi, çünki düşüncələrim sanki əks və müharibə edən tərəflərim arasında yeni yaradılmış, bərabər məsafəli bir məkana yerləşdi . Mediççi qızdırma əlamətlərini yoxlamaq üçün əlini alına qoydu . Etiraf edərkən ulduzları axtardı; “Və yeni tapılan o ölü sükut məkanında, ağıl və hisslərin əks qışqırıqlarından başqa , sanki Stefanın hərəkətlərini uzaqdan təhlükəsiz şəkildə görə bilirdim; və oğlanın daim zəifləmiş hisslərini xoş, lakin narahatedici bir ağılsızlıq vəziyyətinə gətirdiyini heyrlətlə izləyə bilirdim.” Əlini aşağı saldı və başını yelləməzdən əvvəl boş-boş Lazarusa baxdı.

Lazar soruşdu: «Stefan nə etdi?»

“Hə,” Mediççi nəfəsini dərib və eyni ifadədə narahatlıq ifadə edərək dedi : “Stefan özünü tam olaraq hiss etmədiyi qəfil tutmalar və ya tutmalar keçirməyə meyli idi . Tutmaları tez-tez uzanırdı və bəlkə də şübhəsiz ətrafdakıları narahat edirdi, çünki o, yerində fırlanırdı, qollarını açıb düz yuxarı baxırdı. Heç bir yüksək səs, əl çalma və ya birbaşa toxunma onun diqqətini cəlb etmirdi. Əlini oğlanın yuxarı qalxmış üzünə qoya bilərdi və o, onun altında fırlanırdı; lakin, əgər kimsə onun qolunu tutmaq və ya fırlanmasına mane olmaq üçün hərəkət etsəydi, Stefan fırlanmağa davam edə bilənə qədər qışqıraraq qəzəblənərdi. Həqiqətən də, bu anlarda o onunla bağlı baş verənlərdən tamamilə xəbərsiz idi, sonradan heç nə xatırlamırdı. Sanki hisslərini dünyadan tamamilə ayırmaq üçün üzərinə görünməz bir pərdə çəkilməmişdi. Və özünün qərribə və sanki kəsilmiş vəziyyətində, sadəcə fırlanırdı — və fırlanırdı — və fırlanırdı. Etiraf etməliyəm ki, hətta bir anlıq belə olsa, sadəcə

Onun fırlandığını görəndə aqlım başımdan çıxırdı - hətta ayaq üstə durmasam belə, öz ayaqlarımı itirmək üzrəyəm kimi hiss edirdim . Lakin Maqdalena və Sofiya oğlanın tez-tez fırlanmasına çoxdan öyrəşmişdilər və bunu hiss etməmiş kimi davranırdılar." Mediççi barmağını Lazarusa tərəf yellədi. "Və mən cəsarət edib güman edə bilərəm ki, əgər oğlan fırlanmaq üçün onların başlarının üstünə çıxsa və mən onların arasında ən kiçik bir "Fırlanan Stefanın" işarəsini və ya fərqlini etsəm , onda mütləq çəkərdim.

Bunu onların diqqətinə çatdırdıqları üçün ikiqat qəzəbləndim. Onlar həmişə mənə qarşı belə sui-qəsd qurublar - ikisi də.

Lazarus dodaqlarını sıxaraq gülümsəyərək üzünü çevirdi və üzündən zarafatla dedi: burun.

"Gülməlisən?" Mediççi davam etməzdən əvvəl təkəbbürlü bir şəkildə soruşdu; "Buna baxmayaraq, xüsusən də fırlanan qolun çatdığı yerdə çoxlu qiymətli qab və postamentin olması və malikanənin hər divarında incə əsərlərin sıralarının düzülməsi ilə onu asanlıqla görməzdən gələ və ya gizlədə bilməzdim; göz yuma bilməzdim."

Mediççi qollarını çarpazladı, başını tərپətdi və sanki bir sirri bölüşürmüş kimi Lazarusa yaxınlaşdı .

"Buna baxmayaraq, Stefanın tutmaları olduğu, qadınların isə başqa yerdə olduğu, yalnız mən və oğlanın qaldığı anlar olurdu." O, çənəsini irəli əyərək gələcək və gizli detalları təklif etdi və bunları bölüşdü; "Bir dəfə Stefan elə bir sehrə düşdü ki, o, birbaşa girişin altında fırlanmağa başladı, açılmış qolları daş sütunun yanından yalnız ən kiçik bir dərəcədə keçdi. Bunu aşkar etdikdən sonra oğlanla sabit sütunun yanına şam masası və stul qoydum; və yaxşı işıqda onun barmaqları ilə yaxınlıqdakı daşın arasındakı kiçik boşluğu araşdırdım . O , fırlandı və fırlandı; və mən heç vaxt onun hər fırlanması ilə yaratdığı qısa boşluqdan baxışlarımı çevirmədim . Onun barmaqlarının sabit sütuna doğru və ya ondan uzaqlaşa biləcəyi ən kiçik bir dəyişkən boşluq axtardım ; lakin, barmaqlarının hər keçidində bu boşluqda heç bir nəzərəçarpacaq sapma yox idi. Ən uzun müddət Stefan yerində mükəmməl fırlandı. " Bu, nə qədər diqqətəlayiq olsa da, narahatedici idi." Qısa bir fasilədən sonra Mediççi çiyinlərini çəkərək etiraf etdi: " Qadınlar Stefanın hərəkətlərini araşdırmağı davam etdirdiyimi aşkar etmək üçün qayıdanda bir az — şərəbdən — bəlkə də bir az sərxoş idim ." Ruh aşağı baxdı və kədərli xatirələrlə üzünün yanlarını ovuşdurdu və davam etdi: "Qadınlar məni malikanədən qovdular; stulumu və şərəb şüşəmi çölə atdılar; və mənə ağaclar arasındakı boşluqları ölçməyi tapşırıdılar."

Lazarus qəhqəhə çəkdi, özünü toparladı və soruşdu: "Kilsə Stefana tutmalarına görə nə etdi?"

"Oh, bu, Stefanın tutmalarından deyildi - Stefan fırlananda susurdu. O

Stefan ağzını açanda Çörç ondan şübhələndi - oğlanın həqiqətən də dili var idi. Bu baxımdan o, anasına çox oxşayırdı. Demək istəmirəm ki, o, hörmətsiz və ya kobud dillə danışırdı. Əksinə, o, olduqca hörmətçil və aydın danışırdı, hətta ən amansız çıxışlarında belə mehribanlıq göstərirdi. Stefanın problemi bu idi: əgər ağına bir fikir gəlməyə başlasaydı, yeni fikir tamamilə özündə yerləşməmişdən əvvəl bu barədə danışırdı. Bəzən, bu fikir onu ifadə etmək üçün həddindən artıq cazibədar istəyi ilə qarşılaşana qədər dilini saxlamalı olurdu. Həqiqətən də, o, bir fikri ucadan bölüşməzdən əvvəl onun dəyərliliyini və ya uyğunluğunu ölçmək üçün kifayət qədər uzun düşünə bilmirdi. Beləliklə, əgər onun zehmində bir fikir formalaşarsa, bu, onun narahatlığı sayəsində yaxın ətrafındakıların zehmində də formalaşır. dildə — şübhəsiz ki, o, hər şeyin bahasına öz fikrini deyirdi.

Stefanla bağlı bu xüsusi detal məni çox əsəbiləşdirdi - hətta fırlanma tutmalarından daha çox - xüsusən də "Viktor" adlı yaxın və tez-tez gələn dostu ilə açıq söhbət edəndə. "Mediççi əllərini onun belinə qoydu, dodaqlarını büzdü və başını tərpətdi. "Və Stefanın fırlanma tutmaları kimi, Sofiya və Maqdalena da oğlanın dostu ilə açıq və davam edən söhbətlərini eşitmədiklərini iddia etdilər. Mən də qulaq asmamaqda öz rolumu oynadım. Qadınlar Stefanı dostu ilə şəxsi və ətraflı söhbətlərə sövq edərkən, sanki Viktor bizim eyni ailəmizin bir üzvü kimi davranarkən, dilimi yummaq mənim üçün həqiqətən də qorxulu bir iş idi. Qadınlar dərhal Stefana pıçıldayırdılar ki, o, Viktorla birlikdə gəzintiyə çıxmaq istəyib-istəmədiyi malikanə ərazisi; ya da şəhərə kareta ilə səyahət etmək; ya da hətta ən çox bizimlə nahar etmək eyni masamın sonu.

Lazarus çaşqınlıqla başını yellədi. "Viktorun varlığı səni niyə bu qədər əsəbiləşdirdi?"

Mediççi qaşlarını qaldırdı və açıq şəkildə dedi: "Viktor heç vaxt mövcud olmayıb".

"Amma sən Viktorun Stefanın dostu olduğunu iddia edirdin, elə deyilmi?"

"Dedim ki, Stefanın Viktor adlı yaxın dostu var — sadəcə, onun dostu real deyildi. Üstəlik, Stefan bu "Viktor"dan başqa özünə başqa dost tapmağa icazə verməzdi, tamamilə ağılının təxəyyülündən uydurduğu kimsə.

"Kilsə Stefanın dostunun icadından xəbər tutdu?" Lazarus soruşdu.

"Həqiqətən də; demək olar ki, dərhal", Kabus təsdiqlədi. "Beləliklə, Kilsə şurası Stefanı and içərək etiraf etmək və tam ifadə vermək üçün çağırırdı. Əvvəlcə oğlanı Viktorun varlığı ilə bağlı hər şeyi inkar etməyə inandırmağa çalışdım; lakin dinləmə zamanı onun narahat dili şuranın hər sualına açıq-aşkar və düşünmədən cavab verdi. Sonda o, yalançı dostunu rədd etməkdən imtina etdi. Bunun əvəzinə, o, şura ağsaqqallarını qəzəbləndirdi və onların zəif ola biləcəklərini iddia edərək "qocalar əziyyət çəkir" deyərək

gözlərin pisləşməsi, qulaqların zəifləməsi, saçların solması və dərinin solması ilə əlaqədardır." Mediççi başını yellədi . "Qocalmanın təfərrüatları barədə Stefanla heç vaxt bu söhbəti etməməliydim . Həqiqətən də, oğlanın dili cilovlanmamışdı."

"Lakin, şura Stefanı açıq şəkildə onların qarşısında dayanıb Viktorla pıçıldaşaraq söhbət edəne qədər açıq şəkildə qınamadı . Dərhal Kilsə onun müşahidə üçün ciddi təcridxanaya salınmasını əmr etdi; bundan sonra onlar onun fırlanma tutmalarını aşkar etdilər. Şura ağsaqqalları Maqdalenanı onların tapıntılarının qeydlərinə şahid olmaq üçün yanlarına çağırmaqlarından cəmi bir gün keçdi. Çarəsiz və kədərdən dəhşətli dərəcədə sarsılmış Maqdalena mənimlə birlikdə olmağımı və bununla da hörmətli bir şəhər həkiminin verə biləcəyi hər hansı bir təsir göstərməsini xahiş etdi . Beləliklə, mən Kilsəni Stefanı mənim xüsusi himayəmə alaraq azad etməyə razı salmaq ümidi ilə onu şuranın nətiqlik otaqlarına müşayiət etdim ; lakin şura artıq oğlanın vəziyyəti ilə bağlı qərar vermişdi. Rəsmi qərarlarında Stefanın nadir bir xəstəlikdən əziyyət çəkdiyini və " adi həkimlərin xüsusi hörmət edilən, lakin məhdud imkanlarından" kənara çıxan ciddi müalicə reseptini tələb etdiyini bildirdilər ."

"Hökm nə idi?"

"Onlar nə təyin etsələr də... və sonra da bir az," Mediççi mızıldandı. " Stefanın vəziyyətində, onlar iddia etdilər ki, onun fiziki zorakılıqdan əziyyət çəkdiyini aşkar ediblər.

Sukkubusa sahib olmaq.

"Bəs uğur nədir... hə..."

" Şuranın açıq şəkildə təsvir etdiyi kimi, bu , ölümlü bir kişiye mənəvi yolla bağlanan və bütün mahiyyətini cəlb etmək üçün qadın Cin Ruhudur. Kilsə aşkar etdi ki, Qadın Cin Lamiamubus və ya oxşar ad daşıyıcısıdır; və diqqətlə ruhani araşdırmadan sonra onlar qısa bir nəticəyə gəldilər ki, İblis Ruhü Stefanın yuxularına necəsə nüfuz edib, oğlana sadəcə "Qələbə" kimi özünü göstərmiş, sonra isə onun ruhunu ələ keçirib."

Lazarus çiyinlərini çəkdi. "Viktor?" O, dərin bir nəfəs aldı. "Kilsə Cinsin əsl adını — bu 'Lamiya'nı necə öyrəndi?"

"—mubus, " Kabus adını tamamladı. "Şura , açıq şəkildə "Qurdların İti" və ya buna bənzər bir şey adlandırılan tanınmış bir yepiskopun papalıq qeydinə rəsmi olaraq istinad etdi — onların iddia edilən tapıntılarının təfərrüatları hələ də yadımdan çıxıb, xüsusən də qəzəbli camaatı inandırmaq və yatırmaq üçün tələsik bir izahat uydurduqlarına həqiqətən inandığım üçün ."

Lazarus üzündə şübhə ifadəsi yarandıqca gözlərini qıydı. O, Mediççinin iddiasına qarşı çıxdı: "Mən "Qurdlar Kanonu" nu xatırlamıram ; lakin, mən oxumuşdum"

Vorms yepiskopu tərəfindən yazılmış müqəddəs bir kanonun . Bəlkə də istinad etmək istədiyiniz bu idi ?

“Kanonlar — yepiskoplar — qurdlar — Kilsə şurasının dəqiq sözlərini xatırlamıram”

Mediççi barmaqlarını boş-boş hərəkət etdirərək nifrət ifadəsi ilə etiraf etdi.

“Axı mən kimyagərlik sənətində yaxşı təhsil almışdım və təcrübəli həkim kimi ləyaqətlə xidmət edirdim; amma liturgiya yollarında azca da olsa başım var idi.” Başını yellədi və ah çəkdi. “Buna baxmayaraq, Stefan zəif bir oğlan idi; dəfələrlə vurulan qamçı və açıq yaralar onun qanını axdırırdı. Kilsədən xahiş etdim ki, Stefanı ciddi ruhani nəzarəti altında görüb müalicə etməyimə icazə versin; lakin şura oğlana bütün girişi qadağan etdi. Bunun əvəzinə və Mənim ciddi məsləhətimə baxmayaraq, kilsə keşişləri və həkimləri ciddi bir "zəli rejimi" ilə yanaşı , "baş yağlama" reseptini tətbiq etdilər.

“ Baş yağlamaq nədir ?” Lazarus soruşdu.

“Bu, kilsənin üç təyin olunmuş nümayəndəsinin cin tutmuş şəxsin başının arxa hissəsini müqəddəs yağ dolu bir qaba batırdığı ruhani dəqiqlik təcrübəsidir. Birinci vasitə yağı tətbiq edərək, pis ruhların bütün qavrayışını yumaq üçün subyektin gözlərinə, burnuna və ağızına sürtür. İkinci vasitə , yaxınlıqdakı cinlərin və şeytanların yağı çirkləndirməsinin qarşısını almaq üçün tətbiq zamanı dua kitabını şifahi şəkildə tətbiq edir . Eyni anda, təyin olunmuş üçüncü vasitə subyektin nəfəsini fasiləsiz kükürlü və əhəngli tüstü axını ilə xeyir-dua verir və onu cin tutmuş şəxsin üz dəliklərinə dəqiq şəkildə üfürür. Ümumilikdə, proses olduqca uzun və mürəkkəbdir və üç gün və üç gecə davamlı resept tələb edir.”

“Mən bu barədə eşitmişəm, bəs yenə də zəli rejimi nədir?” Lazarus soruşdu.

“Züllər dərinə çeynəyən və bədən mayeləri ilə qidalanan çay qurdları kimidir. Kilsə həkimləri bütün zəhərini çıxarmaq üçün oğlanın qasığına şirəli bir yığın yapışdırdılar . Stefanın vəziyyətinin pisləşməsi barədə eşitdiyimiz sonuncu şey bu idi; və onu dəfn etdikdən üç gün keçdi.”

Lazar çəşqinlik içində başını geri çəkdi. “Yaraları kürəyində deyildi? Harada?”

Onu qamçıladırlarmı?

“Onlar deməkdən imtina etdilər; və biz heç vaxt oğlanın cəsədinə və ya tənha məzar daşına göz vurmadıq — Stefanın son dəfn yeri hamımız üçün sönməkdə olan bir tapmacaya çevrildi.” Kabus çiyinlərini çəkdi. “Buna baxmayaraq, oğlan zəif və özünəməxsus tənhalığı ilə seçilirdi; amma o, Heç vaxt qəribə, lakin həqiqi bir ağıl və ürəklə sahiblənməmişdi. Hər şeydən sonra o, Ruh dostuna əbədi sadıq qalaraq diqqətlə qorunan bir məzara getdi. Və mən şübhələnirəm ki, Stefan indi Cənnətdə təhlükəsiz şəkildə, özündən kənardadır və bəlkə də əbədi olaraq fırlanıb dostu Viktorla danışır.

“O vaxtlar qaranlıq vaxtlar idi”, Lazarus ah çəkərək dedi.

Mediççi təsdiqlədi: “Bu, hamı üçün qaranlıq bir dövr idi, xüsusən də həm axmaq, həm də müdrək insanlar üçün, Kilsəyə onda bir hissəsini asanlıqla ödəyə bilməyənlər üçün. Və bacaran, savadlı olan və Kilsənin uzun və uzaq kölgələrinə bir işıq və ya ümid parıltısı salmağa cəsarət edənlər üçün bunlar həqiqətən dəhşətli dövrlər idi.”

“Amma sərvətinlə onda bir hissəni asanlıqla ödəyə bilərdin, elə deyilmi?” Lazarus soruşdu və Mediççinin əksəriyyətindən daha az əziyyət çəkdiyini irəli sürdü.

Kabus başını tərpətdi. “Doğrudur; verdiyim həddindən artıq səxavətli onda bir hissə ilə belə, yaxşı dolandım . Kilsə xüsusilə varlıları sevirdi. Onlar varlıların xəzinəsindən varlıları öz yerlərində saxlamaq üçün kifayət qədər pul tələb edirdilər və eyni zamanda onlara ağır vergilər qoyurdular ki, onlar olduqlarından daha varlı olmasınlar. Kilsə yalnız özünə, maliyyə və papa agentlərinə və sadıq zadəgan vassallarına sərvətlərini artırmağa icazə verirdi. Buna baxmayaraq, mən ruhaniləri yola salmazdan əvvəl onlara xeyriyyə onda bir hissə verdim və xoş sözlər dedim və onların gəzdiyi torpağı sakitcə lənətlədim .”

“Gizli şəkildə Kilsənin bu özünəinamlı və özündənrazi adamlarını tamamilə iyrənc hesab edirdim. Onlardan nifrət edir, taleyini təmasda olduqları bütün insanların maddi varlıqlarından və səylərindən qaynaqlanan böyük bir susqun zəli selinə bənzədirdim . Və bu cür maddi qazanclar müqabilində onlar sadəcə faydasız səlahiyyət sözləri, bahalı bağışlanma və yalançı Cənnət vədi təklif edirdilər. Həqiqətən də, onlar sadəcə formada gülünc sözlər söyləmək müqabilində daşınmaz və maddi əmlak gözləyirdi dini və siyasi ritorika. Müsadirələri bir kəndli və onun arvadından bir neçə dovşan və dərilmiş tərəvəz, yaxud bir lord və onun xanımından bir kisə qızıl və bir neçə at olsun, bu adamlar öz sözlərini, dualarını və vədlərini - boşboğazlıqlarını - istənilən şəxsə qoyulan istənilən məbləğdə vergi qədər dəyərli hesab edirdilər . Axı, onların gözündə əbədi həyat vədi kasıb üçün də, padşah üçün də eyni dərəcədə dəyərli idi. Ölümsüzlük anlayışı ac qarının aclığını bir anlıq yatıra bilsə də, hətta ən dar kisənin iplərini boşalda bilsə də , məsələnin acı həqiqəti budur: bir vədi yerinə yetirmək ümidi ilə şəhərə dua etmək üçün getməzdən əvvəl qarını sözlə doyurmaq olmaz. Hətta Kilsənin süst, bacarıqsız və boşboğaz adamları da bunu bilirdilər; və məhz buna görə də onlar hər kəsdən özləri üçün təmin etməkdən imtina etdikləri hər şeyi tələb edirdilər: ovlanmış ov, yığılmış tərəvəz, yaxşı böyüdülmüş at atları, ailənin qazandığı sərvət və bütün sənətkarların tər və əməyi. Və topladıqları bütün sərvət

həm kasıbların, həm də varlıların səyləri ilə, onlar Kilsəyə borclu olduqları ömürlük onda bir hissənin ödənilməsinə tələb edirdilər.

“Ondalıqlar?” Mediççi yeni bir düşüncə tərzini qurmadan əvvəl inanmazlıqla soruşdu. “Allah üçün ayrılmaq? Kilsədəki bu adamlar özlərini Allah hesab edirdilərmidi?” Kabus melodramatik düşüncə nümayişi ilə qısaca çənəsini sıgalladı. Sonra gülümsədi və hesablarını ucadan yoxladı. “Düzgün xatırlayırsansa, Tanrı aclıqdan əziyyət çəkmir və nə atla ora-bura getmir; nə də şəhərə həddindən artıq alış-veriş üçün getmir.” Mediççinin əhvalı qaraldı və o, düz Lazarusa baxdı. “Xeyr, bu ondalıqlar Kilsə ruhanilərinin və onun yaxın adamlarının zəli kimi və dəbdəbəli həyat tərzini üçün ayrılmışdı. Və öz tərəfimdən düşündüm ki, Ruhanilər, kütləvi şəkildə, intizamlı oğruların icma yuvalarından başqa bir şey deyildilər və bütün Allahdan qorxan xalqların sərvətini müsadirə etməyə çalışırdılar. Onlar da eyni şəkildə hərəkət edirdilər, sanki sürətlə yayılan və zəiflədici bir xəstəlik kimi davranırdılar. və maneəsiz infeksiya. Onların metodu, hətta dərəcə-dərəcə təsdiqləyə biləcəyim kimi, mənə məlum deyildi. Birincisi, ruhanilər adi insanların zehni çirkləndirirdilər adi düşüncələrin korlanması, lazımsız şübhə, narahatlıq və özünə şübhə toxumları səpməsi. İkincisi, ruhanilər təsirlənmiş xalqları müntəzəm olaraq idarə etməklə, onların əvvəlki bütün ləyaqət və fəzilət hissələrini zəiflədən ləyaqətsizlik və günahkarlıq hissələri ilə əvəz etmək məqsədi ilə onları davamlı olaraq korlayırdılar. Nəhayət, xalq ən zəif nöqtəsində olanda və nəhayət, dünyada baş verən hər bir pis və utançverici hadisənin yeganə səbəbi və nəticəsi özləri olduğuna inananda, ruhanilər onları məhv etmək üçün hərəkətə keçirdilər, az qala ölümə aparırdılar - amma tamamilə belə deyildi - çünki onlar onların davamlı maddi dəyərlərinə güvənirdilər və onlardan daim istifadə edirdilər. Və nəhayət, ruhanilər... bu yeni tapılmış dəyərdən əvvəllər məmnun və şübhəsiz olan daha çox xalq kütləsini çirkləndirmək üçün istifadə edin, bu da onun dünyəvi qazanclarını daha da artırmaq üçündür. Həqiqətən də, bu kütləvi və təkrarlanan yoluxma metodu əsasən kollektiv köləlik vəbası kimi yayılmaq üçün nəzərdə tutulmuşdu - hamısı dünyəvi Kilsə üçün ölməz ondalıqlar şəklində daha çox sərvət toplamaq naminə.

“Tanrı üçün onda bir pay?” Mediççi yenidən soruşdu, baxışlarını dənizə çevirərək, ayrıca dayanmış məhəccər hissəsinə söykəndi. “Kilsədə nə təvazökarlıq, nə də şəfqət var idi.” kəndlilin xırda tərəvəz səbətindən tutmuş əyalətlərindəki hər üçüncü atdan hər üçü ələ keçirilməyə qədər hər dünyəvi varlığı talan etmək üçün sönməz istəkləri; onların dəhşətli iştahası heç vaxt doymamışdı. Sizi əmin edə bilərəm ki, Kilsə heç vaxt kəndlilərin tərəvəzlərini aclara və ya ehtiyacı olanlara verməyib; və onlar, əlbəttə ki, onları yandırma qurbanı olaraq Allaha təqdim etməyiblər. Sizə onlarla nə etdiklərini dəqiq deyəcəyəm - onlar onları özləri üçün götürüblər. Piylənmiş kahinlər, yepiskoplar və ondalıq yığanlar onlarla nahar edir, ancaq öz kökəlmiş donuzlarının təknələrini bir yeməkdən artıq qalan qida ilə doldururdular; kəndliləri isə daha bir gecə əziyyət çəkən ağlayan və ac qalan uşaqlarını təsəlli etməyə qoyurdular, qaynadılmış ot qabları ilə...

bitki mənşəli bir şey.

Mediçi Lazarusa tərəf döndü və başını tərpatdı. "Sənə deyirəm ki, bunu öz gözlərimlə görmüşəm ; kök keşişi və onun donuz həyatını, eləcə də bədbəxt kəndliləri tanıyırdım." Mediçi gülümsədi. "Gizlicə ac ailəyə üç keçi, ikisinin yerinə isə iki oyuncaq verdim." uşaqlar, səxavətli bir kisə pul verdim və mən onlara bunu heç vaxt etiraf etməmələri barədə söz verdim , xüsusən də Kilsə qarşısında. Axı, o üç keçinin bir parça sümük, vətər və ya tükünün belə donuz axuruna düşməsinə, yalnız kök keşişi, onun yoldaşlarını və daha kök donuzları yedizdirməsini istəmədim . Və kəndlilər son dərəcə minnətdar olduqları yerdə, Ruhanilərin xəzinə qeydlərindən kənarında ianə etdiyim üçün bütün əmlakımın müsadirə olunmaq riskini daşdığımı bilirdim . Ailə sözünün üstündə durdu, məsələ ilə bağlı heç nə demədi və bir daha ot qaynatmadılar. Qısa müddət sonra həmin ailənin atası mənim əziz və etibarlı xidmətçilərimdən biri oldu; və nəhayət, "Canım son mənzilə." Mediçi ah çəkdi və gülümsədi. "Əlbəttə ki, əyalətdəki hər bir kəndlini təmin edə bilməzdik; amma Sofiya ilə mən qəlbimizdə onlara bir ümid parıltısı verə bildiyimiz üçün dərin bir təsəlli hissi tapdıq." ən azı bir ailə ehtiyac içindədir.

Lazarus gülümsədi. "Əminəm ki, onlar sənə xeyirxahlığın üçün əbədi olaraq minnətdar idilər. Və inanıram ki, ən kiçik bir şəkildə belə olsa, sənə nə hiss etdiyini bilə bilərəm. Mən də bir dəfə oxşar bir şey etmişəm."

"Aa?" Mediçi çənəsini geri çəkdi. "Bəs əgər mümkünsə, mənə deyin."

Lazarus qəhqəhə çəkdi. Üzündə təvazökarlıq və xəcalət ifadəsi etiraf edərkən: "Həqiqətən də, bu, sənə xeyirxahlığın qədər cəsarətli və davamlı deyildi", - dedi.

O, çiyinlərini çəkdi. "Buna baxmayaraq, bir vaxtlar Abbey katakombalarında yaşadığım zaman yeməyimin bir hissəsini ac bir məhbusa aparırdım; baxmayaraq ki, atam mənə bütün yeməyimi yeməyi tapşırırdı və həbsxana kameralarına yaxınlaşmağı qadağan etmişdi. Bu cür əmrlərə tabe olmamaq məni narahat edirdi; lakin bu fikir məni daha çox narahat edirdi: bütün yeməyimi yeyib, başqasını isə tamamilə yeməmək üçün qoyub getmək, xüsusən də bölüşmək üçün kifayət qədər yemək olanda. Və nahar edərkən bilirdim ki, əgər bütün yeməyimi yesəm - heç birini ac bir ruhla bölüşməsəm - sonradan özümü daha çox boş hiss edəcəyəm, nəinki yeməyin qoxusunu hiss edib ilk dişləməsinə. Bu fikri daha çox inkar edə bilməzdim, mənə verilən əmrlərə tabe olmaq vəzifəmi qəbul edə bilirdim; ona görə də vəzifələrimi yerinə yetirmədim və məhbusa gizlicə kömək etdim - hətta onu əsirlikdən azad etməyə çalışmaq üçün belə."

"Bəs onu azad etdin?"

"O, imtina etdi, çünki özünü artıq azad hesab edirdi."

"Deyildi ki kimi, 'Yaxşı dostlar ac kişilərdən, tox kişilərdən gəlir'. Əminəm ki, o,

Fədakar səylərinizə görə dərin minnətdarlığımı bildirirəm, Lazarus.

“İnanıram ki, o, elə idi”, Lazarus gülümsəyərək dedi. “Və sonradan, vəzifələrimə itaət etməsəm də, bəlkə də üç keçiyə bütöv yesəydim, özümü daha çox tox hiss etdim.”
Mediççi güldü. “Həqiqətən də. Bu, mənim tanıdığım dəqiq hiss idi. O, kim idi, bu məhbus?”

Lazarusun təbəssümü yox oldu. O, baxışlarını aşağı saldı. “Mən onun adını heç vaxt bilmirdim. Amma o, mənim onu ən yaxşı şəkildə “Məsihdəki kasıb insan” kimi xatırlaya biləcəyimi dedi.”

Mediççinin sevinci yox oldu və o, dedi: “Mən belə qənaətə gəldim ki, çoxdan ölmüş və unudulmuş, eyni zamanda belə uyğun bir qeyri-müəyyənlik və şərəfli bir adla xatırlanıb şərəfləndirilən bilən çoxlu təvazökar və sədaqətli insanlar var idi.

Lazarus kimi xatırladığınız bu adam əbədi olaraq mübarəkdir. Bu, hər hansı bir Papanın həsəd apara biləcəyi bir tituldur; lakin bu, heç kimin geyinməyə cəsarət etməyəcəyi adı bir xalatlə gəlir. “Bəli,” Lazarus təsdiqlədi, “bu, yerindədir; və mən onu bu cür xatırlayacağam.”

“Həqiqətən də, uyğundur”, - deyərək Mediççi barmağını havaya qaldırmadan əvvəl qeyd etdi: “Və oxşar diqqətlə, yerində tətbiq olunmaqla, bu ifadə eyni dərəcədə uyğundur: Kilsə piylənmə, dəbdəbə və qəribəliklərlə dolu şişmiş bir buynuz kimi dolu olsa belə, heç vaxt Kilsədən birinin özünü “Kilsənin Varlı Adamı” adlandıraraq açıq şəkildə bununla öyündüyünü eşitməyəcəksiniz.” Axı, əgər o, həqiqətən də sərvətini papa çantasından çıxarıbsa, deməli, həyat mənbəyi olan dəbdəbəsinə itirmək qorxusundan bunu heç vaxt açıq şəkildə etiraf etməzdi. Əgər o, sərvətini onun xəzinəsindən dürüstcə əldə etməyən Kilsədən bir adam olsaydı, onda Kilsə ondan davamlı uğurlarına görə əlavə ondan bir hissə tələb edərdi. Beləliklə, Kilsənin sağ-salamat yaşayan və belə bir təyinedici və təmtəraqlı titulu daşıya bilən çoxlu varlı və dindar adamları var; lakin heç kim dürüst və açıq şəkildə bunu etməzdi. Bilirsən niyə, Lazarus? Mənim şəxsi baxış bucağımdan, Kilsə, yavaş-yavaş boğulmaqda olan Bəşəriyyətin çürüməsi ilə qidalanan qızılı və izzətli qurd yığınından başqa bir şeyə bənzəmir; eyni zamanda təkrarlana təkrarlana dindar zəhər ifrazatı ilə şübhəsiz insanları ölümə yaxın saxlayır.

Lazarus onu danladı: “Sənin hörmətsiz sözlərin məni bir müddətdir ki, çox narahat edir. Kilsəyə və onun Allahın xidmətçilərinə qarşı bu qədər sərt danışmaqdan çəkinməlisiniz. Bunu eşitməyə davam etmək istəmirəm.

Mediççinin qəfil təəccübü gülüslə çökdü. O, özünü təqdim etmə əlaməti olaraq qollarını açdı. “Kilsə şurası mənim iştirakımı kar və kor saxlayarkən, məni qarşısına çıxaracaqlarmı? Ruhənilər məni bidətdə və ya cadugərlikdə günahkar tapacaqlarmı? Özümdə bir tikə də olsun ət olmadığı halda, dünyəvi mallarımı müsadirə edəcəklərimi? İkinci ölümə dözəcəyəmmi?”

Od? Ölülərin ölümdən qorxması mümkün olan bir şeydirmi? Kobud sözlər üzündən Cəhənnəmi tapacağammı? Mediççi qollarını aşağı saldı. "Çalışdım - faydası olmadı."

"Sən özünü acı bir ruh kimi göstərirsən", Lazarus açıq şəkildə dedi. "Sənə necə Cənnət verildi, halbuki ürəyin..."

"Allah bilir", Mediççi onun sözünü kəsdi və ah çəkdi, "Mən Kilsəyə qarşı kin yükü daşıyıram . Və yaxşı səbəb var, çünki Rəbb Tanrının Özü heç birini tələb etmir.

Məsihin vikari, nə ruhanilər ordusu, nə də uca və tağlı mərmər məbəd, Onun sürüsü ilə ünsiyyət qurmaq üçün. Adəm və Həvvanın və onların övladlarının dövründən bəri Rəbb onlarla birbaşa, onların öz ürəkləri vasitəsilə danışdı. Və O, hətta indi də Ona etdiyimiz şəxsi dualarımızda bizi eşidir. Bunda Kilsənin yeri və ya rolu haradadır?

Deyirəm ki, İlahi ilə ünsiyyətin yönləndirilməsindən və korlanmasından başqa heç nə yoxdur .

Gərgin və genişlənən taxta lövhələrin iniltiləri gəmidə əks-səda verirdi; göyertədə dayanan qağayıların iniltiləri göyə, sahilə doğru uçurdu. Mediççi irəli addımladı və Lazarusa bir az daha şəxsən müraciət etdi: "Sənə bildirməliyəm ki, Lazarus, mən sadəcə Kilsəyə sual verdim üçün Rəbbim Allaha xor baxmıram.

İkisi heç vaxt bir olmayacaq. Onlar təbii olaraq bir-birinə aid deyillər. Eden bağında heç bir məbəd yox idi - sadəcə bir sınaq ağacı. Göylərdə yaşayan Atamız və özünü Kilsənin Atasını adlandıran Müqəddəsliyi günəş və ay qədər ayırdır . Onların fərqli obrazları başqalarının resursları üzərində güc və nəzarət axtaran bu pozğun, fürsətçi və təkəbbürlü insanlar tərəfindən vahid bir ibadət praktikasına birləşdirilmişdir . Mən onların sirlərini öz

gözlərimlə görmüşəm. Əvvəlki sosial statusu, rütbəsi və imtiyazı ilə ən pis və hiyləgərləri ilə çiyin-çiyinə işləmişəm . Kilsəyə səxavətli və davamlı ianələrim bu təkəbbürlü, ikiüzlü və

parazit insanları uzaq tutdu - və xüsusən də daha şübhəli alkimya əsərlərimdən uzaq tutdu .

Müqəddəs Yazıları oxumamış ola bilərəm, amma əziz Sofiyamla birlikdə kilsə moizələrində dini olaraq oturmuşam, Müqəddəs Yazıların moizələrini xatırlayacaq qədər . Və yaddaşımda

aydın qalan bir xatirə məhz bu əmrdir: "Tanrının Rəbbinin adını boş yerə çəkmə." İndi səndən

bunu xahiş edirəm, Lazarus. Əgər bir insan özünün Müqəddəsliyi adlandırılmasında israr edəcək qədər təkəbbürlüdürsə və iddia edirsə ki, o

Məsihin ən yüksək nümayəndəsidir və yalnız Onun Kilsəsi vasitəsilə başqalarının düzgün tövbə, bağışlanma və Rəbbə qovuşma tapan biləcəyi — məgər o, buna görə haqsız deyilmi?

Mediççi Lazarusa yaxınlaşaraq fərqli bir sual verdi: "Əgər təkəbbürlü və dindar insanlar Rəbbin adından danışmağı öz üzərlərinə götürürlərsə , onda bu təkəbbürlə onlar...

Həmçinin Allahın Rəbbin adını boş yerə qələmə verirsən? Məgər bu kifayət qədər aydın deyilmi?"

Lazarus başını yelləyərək və üzünü çevirərək cavab verdi: "Bəlkə də mənasını orijinal niyyətinə görə təhrif edirsən."

Gəminin gövdəsində daha çox taxta cırıltısı eşidildi.

Mediçi mesajını daha da irəli apardı: "Lazar, Rəbb mənim ürəyimi bilir, məhz buna görə mənə Cənnət verildi. Rəbb də pislərin ürəklərini bilir, onlar müdaxilə yolu ilə Tanrı ilə İnsan arasında olmaq üçün hiylə qura bilirlər, halbuki özlərini Cənnətə gedən yeganə yol - yalnız onda bir hissə, qan, tər və əzabla qazanılan yol kimi iddia edə bilirlər. Bu adamlar canavarlardır və övladlarınızın güc və nəzarətə olan sönməz susuzluğunu doymaz və dəhşətli bir boşluqla yatırmaq üçün onların tökülmüş qanını həvəslə və şübhəsiz ki, içərlər. Həmişə belə olub və əbədi olaraq belə olacaq - təbiəti belədir - Şər özünü adlandırarkən pis olaraq qalır.

"yaxşı". Həqiqətən də, necə ki, pislik qurtuluşa aparan yeganə yol olduğunu ən şiddətlə elan edir.

Mediçi Lazarusun gözündə artan qıcıqlanmanı gördü və qəfildən onun rəngarəng fikirlərini süzgəcdən keçirdi - o, mühazirəsini daha da təkmilləşdirdi, elmi müşahidələri və tədqiqat metodologiyasını dini inanc və keçmiş təcrübə ilə qarışdıraraq öz fikrini ifadə etdi. məntiqi nəticələr. "Kəskin xatirələrimə görə, bu, nə öz çiyinlərimə qoyduğum, nə də öz istəyimlə, pis həqiqəti görməməzlikdən gəlmədən asanlıqla atıb ata biləcəyim bir yük idi. Və həqiqətən də, Kilsənin Müqəddəs Yazılarla qəti şəkildə qadağan edilmiş şəkildə davranmasını olduqca dəhşətli hesab etdim. Kilsə öz ikiüzlü davranışlarında əbədi olaraq heç kimin yer üzündə heç nəyi miras almaması, tamah salmaması və ya əzizləməməsi əmrini vermişdi, yalnız Cənnətdə yer almaq şansı istisna olmaqla, Kilsə hər cür dünyəvi sərvətə tamah salıb miras aldığı kimi, bunu səxavətlə papa agentlərindən ibarət geniş ruhaniləri arasında bölüşdürdü. İntizamlı və ciddi tədqiqatçı bir insan olaraq, öz vəzifələrimə və dəqiq müşahidə metodlarına asanlıqla itaət edə bilməzdim və eyni zamanda, praktik Kilsənin pis təsirlərini görməzdən gələ bilməzdim. Qorxu, yoxsulluq və s. kimi bir çox səbəblərə də göz yummadım. Onun amansız hakimiyyəti altında bol-bol baş verən əzab və ölüm. Mən bacarmadım... Bunu etməzdim. Və buna görə də, mənim içimdə düzgün şəkildə təxmin etdiyiniz kimi, kin həmişə daşıyacağım bir çarmıxdır.

Gəmi qəfildən sıçradı və daha dik bir bucağa oturdu, gövdəsi sahil daşları ilə dəyişən ağırlığının arasında parçalanıb partladı, Lazarus özünü toparladı və qaşlarını qaldıraraq Kabusa tuşladı. Gəmi yeni bir sakitlik çökdükcə sabitləşdi. Mediçi qollarını sinəsinin üstünə qoyub davam etdi, sanki gəmi heç vaxt yerindən tərpənmirmiş kimi. "Kilsənin öz mənfəəti üçün kasıbları soyduğu başqa bir gözəl Papa təcrübəsi nümunəsi olaraq; bir dəfə şəhər meydanında zərli zinət əşyaları ilə təchiz olunmuş bir ruhani arabası gördüm.

altı simli at və həddindən artıq kök bir sürücü ilə. Araba birinin qarşısında hərəkətsiz dayanmışdı. İçərisi incəliklə hazırlanmış ayaqqabılarla dolu olan ayaqqabı dükanı. Əvvəlcə bu anı çox düşünmədim; və atın xüsusi işarələrindən biri diqqətimi çəkməşəydi, yoluma davam edə bilərdim. Marağ məni üstələdi; ona görə də heyvanı daha yaxşı görmək üçün yolu keçdim və hələ də kimliyindən əmin olmadığım üçün onu çağırdım.

At qulaqlarını dikəldib məni gördü. O, incə və mülayim bir at idi. O, Barlow adı ilə gəlirdi - Maqdalena ona sadəcə tay ikən adını verməyə kömək etdi. Barlow müntəzəm olaraq Stefanın valideynlərinin keçmiş torpaqlarında yaşayan bir kəndli ailəsi üçün bağları çevirirdi. Buna baxmayaraq, Barlowun onun təmkininə qarşı bu qədər şiddətlə mübarizə aparacağını, hətta digər atları qorxudacağını və araba sürücüsünü qəzəbləndirəcəyini gözləməirdim. Sürücü qamçısını mənə tərəf atdı, hətta Romadakı Papanın eşitməsi üçün ucadan qışqırdı. Sonra heyvanı ağzı köpüklənənə qədər döydü. "Mediççi ah çəkdi. " O səhərdən bəri həmişə peşman olmuşam, Barlowu səslədiyim kimi. Əlbəttə ki, heyvanı bəlkə də, öləndən bəri daha xoş və gənclik illərinin dağınıq xatirələri ilə qarışdırdım." Ruh başını tərpətdi. "Həqiqətən də, o sərt günlərin kölgələrində çox yaxşılıqlar itirildi, burada hətta yük daşıyan heyvanlar da əvvəlki özlərinin acınacaqlı qabıqları kimi görünürdülər."

"Amma dünyada hələ də çoxlu yaxşılıq var; və günlər heç vaxt qaranlıq qalmır." Lazar dedi: "Bu, Müqəddəs Yazılarda açıq şəkildə bildirilir. Cənab, belə ayələri oxumamısanmı?"

Mediççi çiyinlərini çəkdi, ağzının küncündə zəif bir təbəssümlə dedi: "Vaxt tapanda bunu etmək niyyətində idim. Təəssüf ki, vaxtım qurtardı – öləndə."

Qaşlarını qaldıraraq etiraf etdi: "O vaxt kitabxanamda Müqəddəs Yazıların bir nüsxəsi var idi. Mənə Mediççi ailəsi vasitəsilə ötürülmüşdü. Olduqca böyük, köhnə və ağır idi, bəzəkli tikişləri və cildlərində sıx tikişləri var idi. Vərəqlər rəngarəng rəsmlər və yazılarla dolu idi. Mənə dedilər ki, bu, İtaliyanın Umbriya bölgəsindəki Norsekan Benedikt rahibləri tərəfindən yaradılan yalnız üç kitabdan biridir. Mən..."

Bu, ailəmin kitabxanasındakı ən qədim kitab idi və o dövrdə kitabxana olduqca zəngin idi.

Lazarus narahatlıqla döşəmə taxtalarına baxdı və sonra Mediççidən soruşdu: "Bəs belə gözəl bir kitabla ondan bir ayə belə xatırlamırsan?"

"Heç vaxt boş vaxt tapmadım." Onun davranışı qəfildən gülümsəyərək dəyişdi.

"Amma açılmasa belə, sadəcə rəfdəki yeri sayəsində dəyərli bir işə xidmət etdi."

"Onun yeri?"

"Həqiqətən də. Bu, rəfdəki ilk kitab idi, solda, girişin yaxınlığında qısa, əsəbi, qeyrətli italyan qadınının gözlərinin yanında və eyni səviyyədə yerləşirdi.

mənim təhsilim.

"Sofiya?"

"Xeyr. Onun övladlığa götürülmüş anası — qan xalasıdır. Və o qədim ailə kitabı onun hər keçəndə ona fikir verdiyi ilk əşya idi .

Diqqətlə yerləşdirilmiş və açılmamış cild onun gözlərindən hər an alovu silirdi.

" O, yaxınlaşanda saleh bir aslan, yola düşəndə isə dözümlü bir quzu idi." Mediççi gülümsədi. "Zaman keçdikcə, ayələr məni qayınanamın kükürlü qeyrətindən qorudu."

"Görünür, o, kitaba çox heyran qalıb."

"Çox güman ki. Bu, onun ailə kitablarından daha qədim idi."

"Amma o, səndən heç vaxt içəri baxmağı, sözlərini, şəkillərini və səhifələrini görməyi istəməyib?"

"Xeyr."

"O, heç soruşubmu ki, kitabdan oxumusan? "

"Heç vaxt keçərli deyil."

"O, sadəcə orada olduğu üçün oradan oxuduğunu anladı ?"

"Bəli," Mediççi gülümsəyərək cavab verdi.

Lazar çaşqınlıqla düşündü və təklif etdi: "Deyəsən, onun ayələri bağlayıb qoyub getməsinə ehtiyacı var idi, nəinki onları daşıyıb istifadə etmək."

Hər ikisi qəhqəhə çəkib güldülər.

"Əlbəttə ki, anamı inandırmaq o qədər də asan deyildi", - deyə Kabus vurğuladı.

"Onlar gecə-gündüz eyni idilər. Qonaqları kabinetin yanından keçib köhnəni görəndə

İndiyə qədər onlar mütləq bu barədə soruşardılar. Anam isə sədaqətlə cavab verərdi: "Bu xüsusi cildləmə Şübhə edən Tomasın özünə məxsusdur".

"Həvaridən, Tomas?"

"Eyni. Mənimlə bağlı narahat olanda, xüsusən də gənc və inadkar oğlan olduğum daha cəsarətli günlərimdə, həmişə məni bu adla çağırırdı. Məni o qədər tez-tez çağırırdı ki, qonaqları səhvən məni Usta Qreqori yox , Usta Tomas adlandırırdılar . "Bəzən bu, olduqca narahatedici idi - və elə də oldu." Ruh ah çəkdi və heç yerə baxmadı, əsrlər boyu keçmişin intim xatirələrini xatırladı.

O, bir az addımladı, bir az daha düşündü və nəhayət davam etdi: "Keçmiş Abbey skripkaçısı kimi, bütün Abbey skriptoriumuna çıxışı olan bir şəxs kimi, etiraf etməliyəm ki, siz Müqəddəs Kitabı məndən daha yaxşı bilirsiniz; lakin mən Kilsə haqqında yalnız Tarixdəki hadisələrə uyğun şəkildə danışiram. Bu barədə sizə yalan danışmıram. Kilsənin bir çox etiraf edilmiş yolları və tarixin müxtəlif qeydləri də özlərinə qarşı yalan ifadə vermir - bütün hesabatlar və qeydlər eyni həqiqətləri bölüşür. Beləliklə,

Sən Müqəddəs Yazıları çox yaxşı bilirsən, mən də tarixdən, xüsusən də müharibə sənətindən və Kilsəni formalaşdıran bir çox hadisələrdən eyni dərəcədə xəbərdaram.

" Məşhur qurd kurqanları haqqında mübahisəsiz tarixi hekayəniz kimi - bu da öyrənilmiş Kilsə Tarixinizin bir hissəsi idimi, Mediçi?"

Ruh özünü toparlamadan əvvəl daim əylənən şən ifadələrlə mübarizə apardı. "Düzünü desəm, yox.

Amma Kilsə kimi ümitsiz quru bir məsələnin cəlbədicə müzakirəsi naminə belə ifadələr bir az rəng qatır, elə deyilmi ?"

Lazarus gözlərini çevirdi. "Sən yalnız qaranlığı ifadə edirdin. Qara bir kölgədirmi?"

Mediçi qəhqəhə çəkdi və nəzarətsiz ifadə azadlığından qismən imtina etdi. "Yaxşı , onda bəlkə də dilimdə bir az həddi-hüduzsuz idim; xahiş edirəm məni bağışlayın. Mən edəcəyəm" Müqəddəs Yazıları çatdırmaq üçün daha heç bir cəhd göstərməməliyəm, çünki mən Müqəddəs Kitabda sizin qədər təcrübəli deyiləm. Bununla belə, Kilsə haqqında fikirlərimi sırf tarixi bir qavrayışla ifadə etməyimə icazə verilməlidir, baxmayaraq ki, siz əvvəlcə onların bəzi hissələrinə qarşı çıxsanız da.

Lazarus çiyinlərini çəkdi və şərti olaraq razılaşdı: " Kilsəyə olan nifrətinizin rəngi o qədər də parlaq olmadığı müddətcə ."

"Həqiqətən də, onlar sonsuz dərəcədə..."

Lazarus baxışlarını qıyıb qısa bir şəkildə kəsdi.

Kabus barmağını havaya qaldırdı, gülümsədi və nəzakətlə nəzərdə tutduğu ifadəni tamamladı; "Ancaq sizin xatirinizə, kommunikalarımın qurdlar və yırtıcı dindarlığa qarşı bütün nifrətləri silib , bəlkə də Kilsə tarixinin daha xoşagələn bir versiyasını - aydın şəkildə xatırladığım kimi - sizə çatdıracağam."

"Bəlkə daha xoşagələn bir versiya ... başqa bir şey?" Lazarus mövzunu dəyişdiyinə işarə etdi . "Bəlkə də, əziz Sofiyanız haqqında daha çox?"

"Yaxşı, onda. Bəlkə Sofiyanın övladlığa götürülmüş valideynlərindən ilk dəfə evlilik üçün əlini soruşduğumu sizinlə bölüşə bilərəm ? Ən dəhşətli hadisəni, özünün "Don kitabı " ilə birlikdə bölüşüm ?"

Lazarın qulaqları titrədi və o, başını maraqlı bir itinki kimi əydi. "Daniel kitabı " demək istəyirsən?

Mediçi güldü. "Bəli, tam olaraq. Sofiyanın xalası da eyni şeyi hürürdü. "Bu, mənim üçün olduqca yaraşmayan bir an idi; eyni zamanda olduqca yumoristik və hadisəli idi."

"Bunu eşitmək istərdim", Lazarus yenidən təbəssümlə etiraf etdi və sakitləşdi .

"Onda sənə deyəcəyəm - bəlkə də İtaliyaya gedərkən. Düşünürəm ki, onun təkrar danışılmasından zövq ala bilərsiniz."

"Əminəm," Lazarus cavab verdi.

Taxta gövdədən başqa bir çat guruldu, ardınca göyertənin altından qəfil su axını səsləri gəldi - hələ də qayalara möhkəm yapışmış gəmi nəhayət dənizə təslim olmuşdu. Taxta inildədi və çatladı, göyertə isə bir az daha əyildi. Hər ikisi sonsuz cənub okeanını və ulduzları axtarırdılar. Sabit bir külək əsdi, içində okean duzlu suyunun dadı var idi. Onların altında fasiləsiz dalğaların səsi guruldayırdı və köpüklərini gəminin gövdəsinə çırpırdı. Lazarus aralarındakı sükutu pozdu. "Sən dedin ki, okean bəlkə də buludlardan daha dərin, yüksəkdə," Lazarus dedi.

"Ulduzlardan daha dərin, yüksəkdə?"

"Göyün özü? Düşünürəm ki," Mediççi cavab verdi.

"Heç ulduzlara uçmusan?"

Ruh gülümsədi. "Əlbəttə ki, yox. Və mövcud olan hər mələk tərəfindən görülməkdən qorxduğum üçün risk etməyə cəsarət etməzdim . Orada gizlənəcək yer yoxdur," Mediççi yuxarı başını tərpədən dedi. "Mənim yerim aşağıdadır, Cəhənnəmi və Sofiyamı axtarıram."

"Yüksək və alçaq, dağların zirvələrindən okeanların diblərinə qədər axtardım." Ruh Lazarusa düz baxdı və gülümsədi. "Amma; ümid edirəm ki, axtarışım artıq bitdi, sənənlə bələdçi oldum." Sonra dənizə baxdı və üzünü turşutdu. "Və mən okeanların diblərini axtarmaqdan həqiqətən nifrət edirdim . Dəhşətli və anlaşılmaz dəniz heyvanları onun əbədi qaranlıq vadilərində üzürlər ."

"Hətta Dəniz Canavarlarını da?" Lazarus soruşdu.

"Xüsusilə də," Mediççi təsdiqlədi. "Ən dərin çuxurlarda gizlənən böyük Canavarlar gördüm : Nəhəng başlı, lakin bədənsiz Ağ Nəhənglər; və bir çox uzun və boş ayaqlar ondan qaynaqlanırdı - ayaqları o qədər uzun idi ki, ən böyük okean ticarət gəmisinin bütün uzunluğuna çata bilərdi . Və başları olmayan nəhəng Kabus bədənləri gördüm , onlar uzun, axan tüklərlə doldurulmuş nəhəng üzgüçülük papaqlarından başqa bir şey deyildi - ovunu öldürən parıldayan tüklər. Həmçinin, ağızları açıq və uzun quyruqları olan nəhəng, dişsiz dəniz yarasaları da gördüm. Və bir dəfə təsadüfən nəhəng dəniz molyusklarının geniş bir dəniz yatağına rast gəldim ; ən böyüyü qəfil bağlanmış qabığına iki adamı tamamilə yeyə bilirdi." Mediççi mızıldandı və qaşlarını çəkdi və əlavə etdi: "Sonra o solğun və iyrenc başlı varlıqlar var idi..." O, əvvəl ifadəli ikrahla titrədi. davam edərək, "— onlar üzən başlar kimi idilər, sıra-sayı nizamı olmayan dişləri var idi; və böyük gözləri və açıq ağızları demək olar ki, bütün varlıqlarını bürüyürdü. İri gözlü, çoxdişli başlar idilər. Əgər bacarsanız, qatran kimi qara, vəhşi və acgöz, parıldayan və üzən başlarla dolu bir sualtı dünya toplayın."

"Dənizdə nəhəng başlar var", - deyərək Lazarus soruşdu. Lazarus indi Mediççinin bu cür zahiri qəribə və nəhəng okean qəribəlikləri haqqında fantastik təsvirlərinə heyran qalmışdı .

"Hə, onlar digər Dəniz Canavarları qədər dəhşətli deyildilər."

Lazarus gəminin cırıq göyərtəsinin dərinliklərinə nəzər saldı. "Onlar Eden Cəvahirindən də böyük idilərmi?"

Mediççi barmaqları arasında təxminən üç düym məsafə qoyub etiraf etməzdən əvvəl bir az utanc hissi keçirmiş ola bilərdi: "Bəli, onlar ... bu qədər böyükdürlər; lakin, zahirən natamam olduqları halda, görünüşləri həqiqətən dəhşətlidirlər - çox qeyri-mütənasibdirlər - və hər cür və görünüşləri ilə mənim kimi Kabus kimidirlər. Bunu təsəvvür edə bilərsinizmi? Dəhşətli idilər. Onlarla ilk dəfə rastlaşanda Cəhənnəmin qapılarına yaxınlaşdığımı düşündüm, çünki onlar, əlbəttə ki, Rəbbin möhtəşəm dizaynına bənzəyir. Amma mən səhv başa düşdüm - onlar idilər Cəhənnəmdən deyil. Buna baxmayaraq, hətta hörümçəklər də onların yanında daha yaraşığı ola bilərlər, çünki Hörümçəklərin fərqlənən bədənəri və bacarıqlı ayaqları var. Bəs bədənəri və ayaqları olmayan üzən başlar?" Mediççi dəniz sahilinə baxmazdan əvvəl narazılıqla başını yellədi. "Bu, bir az o mağara cırcıramalarına bənzəyir — adi cırcırama üçün çox kiçik bir bədəni dəstəkləyən böyük, uzun ayaqlar. Bədən hissələrində lazımi tarazlıq yoxdur." O, yenidən titrədi. "Bu, qəribə bir şəkildə əsəbidir."

Eljo indi əvvəllər fizioloqiyada intizamlı olan, müşahidə olunan üzvi qeyri-mütənasibliklərdən və ya anatomik qəribə suallardan qorxan bir xəyalət haqqında qəribə bir təsəvvür üzərində düşünürdü. Onu içəridən isitməyə başlayan şənliyi məhdudlaşdırmaq üçün dodaqlarını büzdü. Sonra üz döndərərək Mediççi ilə ciddi və narahat bir şəkildə qarşılaşmazdan əvvəl dodağını dişlədi. "Bəs Mediççi, o kiçik axmaq şeylərdən biri sənə atılsa necə olar?"

Kabus dönüb başını tərpətdi və soyuq bir şəkildə dedi: "Onda onlar ölməli olacaqlar".

"Başla bağlı şeylər?"

"Xeyr," Ruh qışqırdı; "Kim onu mənə atıbsa!"

Lazarus boğuldu və tam şənliyə təslim oldu, ikiqat yıxıldı və tarazlığını itirdi. Çat! Sıçra! Dayanmış bir məhəccər okeana çökdü və; əgər Mediççi qəfildən arxadan gələn Eljonu tutmasaydı, Lazarus başı ilə dənizə yığıla bilərdi. Ruh təvazökar bir Lazarusu yenidən gəmiyə çəkdi.

gəminin göyərtəsi.

Lazar ayağa qalxdı: "Amma sən ruhsan; bu şey sənənin içindən təmiz keçərdi".

Mediççi onu buraxdı. "Buna baxmayaraq; bu, yalnız bir dəfə baş verəcək. Və təklif etdiyiniz şeylərdə gülməli bir şey görmürəm."

Lazarus özünü topladı. "Bağışla məni, Mediççi. Mən sadəcə..."

"Bəli, bilirəm; və sən onda yumorla qarşılaşan ilk insan deyilsən. Amma unutmayın ki, mənə mağara kriketi atan sonuncu sağ qalan kişi o qısa mövsümdə mənim ən uzun müddətli xəstəm oldu."

Lazarus sərt, yarıçılpaq təbəssümlə ona təskinlik verdi: "Mən belə bir şey etməyəcəyəm, Mediççi. Məni tutduğun üçün sənə təşəkkür edirəm".

Mediççi göz vurub çiyinlərini çəkdi. "Mən həqiqətən də inanırdım ki, sən dəniz suyunu içməlisən ; amma mən sadəcə sən yıxılında Sofiyamı tutdum; sən indi mənimlə onun arasındasən."

Lazarus gülümsəyib başını tərpətdi. "Buna baxmayaraq, mən sənə borcluyam."

"Yaxşı," Mediççi əllərini jiletinə dayayaraq və dabanlarının üstündə yellənərək cavab verdi.

Lazarus, məhəccərin itmiş hissəsini və altındakı dalğalanan dənizləri araşdırdı və ağı əvvəlki və daha sadə günlərə yönəldi. Xüsusilə , Migel və Tateusun birlikdə Abbey şərab çəlləklərini yuyarkən Quyu Çuxurunda birlikdə olduqları olduqca gülməli bir anı xatırladı. Migel suya tullandı və ağladı ki, bir Dəniz Canavarı onu ələ keçirmişdi. Migelin yalan danışdığını bilsə də, kiçik Quyu Dəliyi mağarasının içindəki hər boşluq və yarıqla yaxından tanış olduğundan , Tateus Migelin Dəniz Canavarından xilas etmək üçün tələsdi və Lazarı Migelin ölümündən xilas etmək üçün heç nə etmədiyinə görə danladı. Lazarus güldü: O, sadələvh və nadinc katakomba yoldaşlarına görə əbədi olaraq utanırdı. Gözlərini ulduzlu səmaya qaldırdı.

"Nədir?" Mediççi şübhə ilə gözlərini qıyaraq soruşdu.

"Səndən heç nə yoxdur," Lazarus əlini yelləyərək təklif etdi. "Sadəcə çoxdan keçmiş bir anı xatırladım ." O, başını tərpədən dedi: "Bir dəfə dünyanı əslində olduğundan daha kiçik hesab etmişdim. Kiçik olduğunu düşündüyüm zaman daha xoş idi."

"Bunu olduğu qədər az etmək üçün necə topladın?"

"Mən bir vaxtlar quşların göylərə çatmaq üçün kifayət qədər yüksəkdə uça biləcəyinə inanırdım." O , çiyinlərini çəkərək etiraf etdi: "Bilirəm ki, onlar bacarmırlar, amma mən buna inanmaq istəyirdim."

Mediççi gülümsədi. "Bəs quşların Cənnətə uça bilməyəcəyinə necə əmin ola bilərsən, Lazar?" Qollarını açıb qısaca yuxarı baxdı. "Sən o qədər yüksək və uzağa uçmusan ki, göyün hər tərəfini yoxlamısan?"

Lazarus cavab verməzdən əvvəl Mediççinin gözlərinə baxdı: "Mən də sənin qədər əmin ola bilərəm, çünki sənin canavarlarının Cəhənnəmdən gəlmədiyinə inanırsan, Mediççi. Okeanın hər tərəfini yoxlayacaq qədər dərin və uzaq axtarışlar aparıblarmı?"

"Onlar mənim canavarlarım deyillər ", Mediççi gülümsəyərək cavab verdi. "Amma, bəlkə də, biz də ola bilərik,

"Hər iki anlayışa əsasən əminəm." Başını tərpətdi və Lazarusu təriflədi; "Sənin içində həqiqətən də ağıllı və məqsədyönlü bir kimyagər gizlənir."

"İman və şübhə tarazlığınıza görə, inanıram ki, siz də yaxşı bir rahib ola bilərsiniz", - deyərək Lazarus gəminin göyertəsinin ortasına doğru addımlayaraq bildirdi. Mediči də onun ardınca getdi.

Onlar səpələnmiş zibillərin üstündən keçib anbarın girişinə yaxın bir boşluğa girdilər. Lazarus dayandı və gözlərini yumdu. Mediči Lazarusun ətrafına baxdı. O, onun dərin bir nəfəs aldığı və başını zərifcə yuxarı-aşağı, eləcə də yan-yana əydiyini izlədi. Lazarus həm xaricindən, həm də daxilindən Eljonun kəskin oriyentasiya hissindən aydınlıq və istiqamət götürürdü, eyni zamanda Abbey xəritələrinin ləkəsiz xatirələrini də bu hissə üzərinə çəkirdi. O, dönüb gözlərini ona tərəf açdı. cənub-şərq okean üfqü. Mediči artıq genişlənmiş göz bəbəklərini gördü; və onların görünən qaranlığı Lazarus gözlərindən demək olar ki, bütün mavi rəngi sildi. "Yeni yolumuzu bu istiqamətdə tapacağıq", Lazarus okean üfqünə işarə edərək dedi. "Gedəcəyik?"

Mediči onu susdurdu — o, səmaya baxdı, qütb ulduzunu tapdı və bürclərin düzülüşünü daim izlədi, ta ki baxışları Lazarusun işarə barmağına paralel və dəqiq olaraq uzaq Korsika adasına hesablanmış istiqamətdə düşənə qədər. Dodaqlarını büzdü və başını yellədi. "Bəs sən məni cadugərlikdə ittiham etməyə cəsarət edirsən, halbuki mən sadəcə dovşan gətirmişdim? Gözlərini yumub necə bu qədər mükəmməl hərəkət edirsən?" Lazarus gülümsədi və qanadlarını çaldı. "Sən bizim aramızda tək deyilsən, sən də cadugərlik deyil, qabiliyyətə maliksən."

Kabus ah çəkdi. "Kifayət qədər qeyri-müəyyəndir; yaxşı dönüş."

Lazarus soruşdu: "Korsikaya gedən yolu müəyyənləşdirəkmisən?"

Mediči əlini göylərə uzatdı: "Tanrının lütfü ilə yuxarı və irəli; yolu işıqlandır, Rahib Lazar."

Lazar parıldadı, çevrildi və qanadlarını açdı.

Onlar birlikdə dağıntıları tərk edərək gecə səmasına qalxdılar və dənizə doğru qəsdən bir yol açmadan əvvəl onu yalnız bir dəfə dövrə vurdular. Eden Cəvahiri uzaqlara batdı; Fransa torpaqları yox oldu; və yeni ayın doğuşunun parlaqlığı altında dalğalı okean səthi nəhayət parıldayan tüstülü şüşə təbəqəsinə çevrildi. Daha da yuxarı qalxdılar, ta ki Leon körfəzinin geniş suları bir daha bütün dünyanı udduğu görünənə qədər, bunu yalnız Nuhun biləcəyi kimi. Lakin, suyun xüsusiyyətsiz dəniz mənzərəsi və sonsuz üfqü ilə belə, köçəri Eljo və soyuqqanlı hesablayan Kabus yerlə göy arasındakı hava yollarından heç vaxt tərəddüd etmədilər. Birlikdə, onlar hətta rəqib olmaq üçün belə əvəzolunmaz alətlər dəsti kimi xidmət et

istənilən gəmi kapitanının ən diqqətəlayiq naviqasiya alətləri. Onlar okeanın duzlu uçurumunun üzərindən düz üzən, yüksəkdə uçan, kompas və sekstant kimi idilər .

Nə qədər qeyri-təbii və istedadlı olsalar da, bir-birini tamamlayan bir cüt yoldaş peyda olsalar da, Lazarus və Mediçi hələ kəşf etməmişdilər ki , Tale tezliklə onlardan ölçüyəgəlməz səy və saysız-hesabsız vaxt tələb edəcək, çünki o vaxtdan bəri dünyaya edilən bu hadisəni geri qaytarmaq üçün . Lakin Tarixdəki bu mühüm məqam hələ onların - yəni Bəşəriyyətin - başına gəlməmişdi .

[1-ci kitabın sonu : Dirilmə]

Bu ədəbi əsər yalnız həsr olunmuş şəkildə yaradılmışdır

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~